

חַמֵּשׁ בְּרֵאשִׁית

מִתּוֹךְ תִּקּוֹן קוֹרְאִים

שֵׁם הַתְּלִמִּיד הַחֶכֶם

פרשת בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: **(ב)** והארץ היתה תהו ובהו וזשך על פני תהום ורוז אלהים מרזפת על פני המים: **(ג)** ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: **(ד)** וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין הזשך: **(ה)** ויקרא אלהים לאור יום ולזשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אזור: **(ו)** **(ז)** ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: **(ח)** ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתזות לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: **(ט)** ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: **(י)** **(יא)** ויאמר אלהים יקוו המים מתזות השמים אל מקום אזור ותראה היבשה ויהי כן: **(יב)** ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: **(יג)** ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: **(יד)** ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: **(טו)** ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: **(טז)** **(יז)** ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: **(יח)** והיו למארת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: **(יט)** ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: **(כ)** ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: **(כא)** ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין הזשך וירא אלהים כי טוב: **(כב)** ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: **(כג)** ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: **(כד)** ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: **(כה)** ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: **(כו)** ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: **(כז)** ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה ויהי ערב ויהי בקר יום שש: **(כח)** ויעש אלהים את זוית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: **(כט)** ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: **(ל)** ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: **(לא)** ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: **(לב)** ויאמר אלהים הגה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: **(לג)** ולכל חיה הרמשת על פני הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש אשר על הארץ אשר בו נפש חיה כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: **(לד)** וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: **(לה)** **(לו)** ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: **(לז)** ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: **(לב)** ויברך אלהים את יום

השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: **שני(ד)** אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: **ה(ה)** וכל שיזון השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמוז כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: **ו(ו)** ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: **ז(ז)** וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפוז באפיו נשמת זויים והי האדם לנפש זויה: **ח(ח)** ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: **ט(ט)** ויצמוז יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נזומד למראה וטוב למאכל ועץ הזויים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: **י(י)** ונחר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: **יא(יא)** שם האזוד פישון הוא הסבב את כל ארץ הזוילה אשר שם הזהב: **יב(יב)** וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלזו ואבן השהם: **יג(יג)** ושם הנחר השני גיזון הוא הסובב את כל ארץ כוש: **יד(יד)** ושם הנחר השלישי זודקל הוא ההלך קדמת אשור והנחר הרביעי הוא פרת: **טו(טו)** ויקוז יהוה אלהים את האדם וינזוהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: **טז(טז)** ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: **יז(יז)** ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: **יח(יח)** ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: **יט(יט)** וייצר יהוה אלהים מן האדמה כל זזית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש זויה הוא שמו: **כ(כ)** ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל זזית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: **כא(כא)** ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקוז אזזת מצלעתיו ויסגר בשר תזזתנה: **כב(כב)** ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקוז מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: **כג(כג)** ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקזזה זאת: **כד(כד)** על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אזוד: **כה(כה)** והיו שנייהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: פרק-ג **א(א)** והנזוש היה ערום מכל זזית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: **ב(ב)** ותאמר האשה אל הנזוש מפרי עץ הגן נאכל: **ג(ג)** ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותן: **ד(ד)** ויאמר הנזוש אל האשה לא מות תמותן: **ה(ה)** כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקזו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: **ו(ו)** ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונזומד העץ להשכיל ותקוז מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: **ז(ז)** ותפקזנה עיני שנייהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם זזגרת: **ח(ח)** וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוז היום ויתזבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: **ט(ט)** ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: **י(י)** ויאמר את קלך שבמתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואזזבא: **יא(יא)** ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: **יב(יב)** ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: **יג(יג)** ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנזוש השיאני ואכל: **יד(יד)** ויאמר יהוה אלהים אל הנזוש כי עשית זאת ארוך אתה מכל הבהמה ומכל זזית השדה על גזזנך תלך ועפר תאכל כל ימי זזיך: **טו(טו)** ואיבה אשית ביעך ובין האשה ובין

זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: (ס) **טב** אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: (ס) **יז** ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי זיירך: **יח** וקוץ ודרדר תצמיזו לך ואכלת את עשב השדה: **יט** בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקוזת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: **כ** ויקרא האדם שם אשתו זווה כי הוא היתה אם כל זוי: **כא** ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: רביעי **כב** ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלחו ידו ולקוז גם מעץ הזויים ואכל זוי לעלם: **כג** וישלוחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקוז משם: **כד** ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט הזורב המתהפכת לשמר את דרך עץ הזויים: (ס) **פרק-ד-א** והאדם ידע את זווה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: **ב** ותסף ללדת את אזויו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: **ג** ויהי מקץ ימים יבא קין מפרי האדמה מנזחה ליהוה: **ד** והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומזולבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנזותו: **ה** ואל קין ואל מנזותו לא שעה ויזר לקין מאד ויפלו פניו: **ו** ויאמר יהוה אל קין למה זורה לך ולמה נפלו פניך: **ז** הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתוז זוטאת רבין ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו: **ח** ויאמר קין אל הבל אזויו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אזויו ויהרגהו: **ט** ויאמר יהוה אל קין אי הבל אזויר ויאמר לא ידעתי השמר אזויו אנכי: **י** ויאמר מה עשית קול דמי אזויר צעקים אלי מן האדמה: **יא** ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקוזת את דמי אזויר מידך: **יב** כי תעבד את האדמה לא תסף תת כוזה לך נע ונד תהיה בארץ: **יג** ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא: **יד** הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: **טו** ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו: **טז** ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: **יז** וידע קין את אשתו ותהר ותלד את זנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו זנוך: **יח** ויולד לזנוך את עירד ועירד ילד את מזוויאל ומזוויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך: **יט** ויקוז לו למך שתי נשים שם האזות עדה ושם השנית צלה: **כ** ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: **כא** ושם אזויו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב: **כב** וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל זרש נזושת וברזל ואזות תובל קין נעמה: **כג** ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעני וילד לזוברתי: **כד** כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה: **כה** וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אזור תזות הבל כי הרגו קין: **כו** ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוזל לקרא בשם יהוה: (ס) **פרק-ה-א** זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: **ב** זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: **ג** וזוי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת:

ד ויהיו ימי אדם אזורי הולידו את שנת שמינה מאת שנה ויולד בנים ובנות: **ה** ויהיו כל ימי אדם אשר זוי תשע מאות שנה ושלושים שנה וימות: **ו** ויזוי שנת זומש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש: **ז** ויזוי שנת אזורי הולידו את אנוש שבע שנים ושמינה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **ח** ויהיו כל ימי שנת עשרה שנה ותשע מאות שנה וימות: **ט** ויזוי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן: **י** ויזוי אנוש אזורי הולידו את קינן זומש עשרה שנה ושמינה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **יא** ויהיו כל ימי אנוש זומש שנים ותשע מאות שנה וימות: **יב** ויזוי קינן שבעים שנה ויולד את מהלכלאל: **יג** ויזוי קינן אזורי הולידו את מהלכלאל ארבעים שנה ושמינה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **יד** ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימות: **טו** ויזוי מהלכלאל זומש שנים וששים שנה ויולד את ירד: **טז** ויזוי מהלכלאל אזורי הולידו את ירד שלושים שנה ושמינה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **יז** ויהיו כל ימי מהלכלאל זומש ותשעים שנה ושמינה מאות שנה וימות: **יח** ויזוי ירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את זנוך: **יט** ויזוי ירד אזורי הולידו את זנוך שמינה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **כ** ויהיו כל ימי ירד שנים וששים שנה ותשע מאות שנה וימות: **כא** ויזוי זנוך זומש וששים שנה ויולד את מתושלוח: **כב** ויתהלך זנוך את האלהים אזורי הולידו את מתושלוח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: **כג** ויהי כל ימי זנוך זומש וששים שנה ושלש מאות שנה: **כד** ויתהלך זנוך את האלהים ואיננו כי לקחו אתו אלהים: **כה** ויזוי מתושלוח שבע ושמינים שנה ומאת שנה ויולד את למך: **כו** ויזוי מתושלוח אזורי הולידו את למך שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: **כז** ויהיו כל ימי מתושלוח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימות: **כח** ויזוי למך שנים ושמינים שנה ומאת שנה ויולד בן: **כט** ויקרא את שמו נזו לאמר זה ינזומנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: **ל** ויזוי למך אזורי הולידו את נזו זומש ותשעים שנה וזומש מאת שנה ויולד בנים ובנות: **לא** ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימות: **לב** ויהי נזו בן זומש מאות שנה ויולד נזו את שם את זום ואת יפת: **פרק-ו-א** ויהי כי הזול האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: **ב** ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובת הגה ויקחו להם נשים מכל אשר בזורו: **ג** ויאמר יהוה לא ידון רוזוי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: **ד** הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אזורי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: **ה** וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מזושבת לבו רק רע כל היום: **ו** וינזום יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: **ז** ויאמר יהוה אמוזה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נזומתי כי עשיתם: **ח** ונזו מצא זון בעיני יהוה:

פרשת נזו

ט אלה תולדת נזו נזו איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נזו: **י** ויולד נזו שלשה בנים את שם את זום ואת יפת: **יא** ותשזות הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ זומס: **יב** וירא אלהים את הארץ והנה נשזזתה כי השזזית כל בשר את דרכו

עַל הָאָרֶץ: (ס) **ו** ויאמר אלהים לָנוּ קֶץ כָּל בָּשָׂר בֹּא לִפְנֵי כִי מִלֵּאָה הָאָרֶץ זֹמֶס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מִשְׁזוּזִיתָם אֶת הָאָרֶץ: **ז** עֲשֵׂה לָךְ תִּבְתָּ עֲצִי גֹפֶר קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתְּבָה וּכְפָרַת אֶתָּה מִבֵּית וּמוּזוּיָן בְּכֹפֶר: **ח** וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתָּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אַרְךָ הַתְּבָה זֹמִשִּׁים אַמָּה רֹחְבָהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: **ט** צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתְּבָה וְאֵל אַמָּה תִּכְלָנָהּ מִלְּמַעְלָה וּפְתוּזָהּ הַתְּבָה בְּצֹדֵה תִשִּׂים תְּזוּזִיתִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: **י** וְאֲנִי הִנְנִי מֹבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם עַל הָאָרֶץ לְשִׁזּוּת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ זָיִים מִתְּזוּזַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִגּוּעַ: **יא** וְהִקְמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתִי אֵל הַתְּבָה אִתְּךָ וּבִנְיָךְ וְנָשִׂי בִנְיָךְ אִתְּךָ: **יב** וּמִכָּל הַזָּיִי מִכָּל בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תִּבְיָא אֵל הַתְּבָה לְהַזְוִיַּת אִתְּךָ זָכָר וְנִקְבָּה יִהְיוּ: **יג** מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יִבְאוּ אֵלֶיךָ לְהַזְוִיַּת: **יד** וְאֶתָּה קִוּוּ לָךְ מִכָּל מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהִיָּה לָךְ וּלְהֵם לֹאֲכֹלָהּ: **טו** וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה: **טז** **פָּרָק – א** וַיֹּאמֶר יְהוָה לָנוּחַ בֹּא אֶתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֵל הַתְּבָה כִּי אִתְּךָ רֵאִיתִי צְדִיק לִפְנֵי בְּדוֹר הַזֶּה: **יז** מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקְחוּ לָךְ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: **יח** גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וְנִקְבָּה לְזוּזִית זָרַע עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: **יט** כִּי לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מִמַּטֵּיר עַל הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה וּמוּזוּזִיתִי אֶת כָּל הַיָּקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: **כ** וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: **כא** בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הִיָּה מִיָּם עַל הָאָרֶץ: **כב** וַיִּבֶא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשִׂי בָנָיו אֵתָּה אֵל הַתְּבָה מִפְּנֵי מִי הַמַּבּוּל: **כג** מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר רֶמֶשׂ עַל הָאֲדָמָה: **כד** שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵל נֹחַ אֵל הַתְּבָה זָכָר וְנִקְבָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת נֹחַ: **כה** וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ: **כו** בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְזוּזִי נֹחַ בְּזוֹדֶשׁ הַשְּׁנַיִם בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לְזוֹדֶשׁ בָּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיָנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ: **כז** וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה: **כח** בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה בֹּא נֹחַ וְשֵׁם וּזְמַן וּפְתַח בָּנָיו נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נָשִׂי בָנָיו אִתָּם אֵל הַתְּבָה: **כט** הַמָּה וְכָל הַזּוּזִיָּה לְמִינֵהּ וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ וְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל הָעוֹף לְמִינֵהוּ כָּל צֹפֹר כָּל כָּנָף: **ל** וַיִּבְאוּ אֵל נֹחַ אֵל הַתְּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ זָיִים: **לא** וְהַבָּאִים זָכָר וְנִקְבָּה מִכָּל בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַיִּסְגֵּר יְהוָה בַּעֲדָיו: **לב** וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבַּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ: **לג** וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתְּבָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם: **לד** וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר תְּזוּזַת כָּל הַשָּׁמַיִם: **לה** זֹמֶשׁ עָשְׂרָה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים: **לו** וַיִּגּוּעַ כָּל בָּשָׂר הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הַשָּׂרָף הַשָּׂרָף עַל הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם: **לז** כָּל אֲשֶׁר נְשָׁמַת רוּחַ זָיִים בְּאִפּוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בְּזוֹרְבָה מִתּוֹ: **לח** וַיִּמּוּז אֶת כָּל הַיָּקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמּוּזוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשְׂאָר אַךְ נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ אִתּוֹ בַּתְּבָה: **לט** וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ זֹמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם: **מ** **פָּרָק – ז** וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת כָּל הַזּוּזִיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: **מי** וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיַנַת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלָא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמַיִם: **מז** וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּךְ וּשׁוֹב וַיּוֹזְסֵרוּ

המים מקצתה זומשים ומאת יום: **(ד)** ותנזו התבה בזודש השביעי בשבעה עשר יום
 לזודש על הרי אררט: **(ה)** והמים היו הלך וזסור עד הזודש העשירי בעשירי באזוד
 לזודש זראו ראשי ההרים: **(ו)** ויהי מקץ ארבעים יום ויפתזו זזו את זולון התבה אשר
 עשה: **(ז)** וישלזו את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: **(ח)** וישלזו את
 היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: **(ט)** ולא מצאה היונה מזוזו לכף
 רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלזו ידו ויקוזה ויבא אתה אליו
 אל התבה: **(י)** ויזול עוד שבעת ימים אזורים ויסף שלזו את היונה מן התבה: **(יא)** ותבא
 אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע זזו כי קלו המים מעל הארץ:
(יב) ויזול עוד שבעת ימים אזורים וישלזו את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: **(יג)** ויהי
 באזזת וישש מאות שנה בראשון באזוד לזודש זורבו המים מעל הארץ ויסר זזו את
 מכסה התבה וירא והנה זורבו פני האדמה: **(יד)** ובזודש השני בשבעה ועשרים יום
 לזודש יבשה הארץ: רביעי**(טו)** וידבר אלהים אל זזו לאמר: **(טז)** צא מן התבה אתה
 ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: **(יז)** כל הזויה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל
 הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: **(יח)** ויצא זזו
 ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: **(יט)** כל הזויה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ
 למשפוזתיהם יצאו מן התבה: **(כ)** ויבן זזו מזבזו ליהוה ויקזו מכל הבהמה הטהרה ומכל
 העוף הטהור ויעל עלת במזבזו: **(כא)** וירזו יהוה את ריזו הזיזוזו ויאמר יהוה אל לבו לא
 אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מזעריו ולא אסף עוד
 להכות את כל זזי כאשר עשיתי: **(כב)** עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וזזם וקיץ וזזרף
 ויום ולילה לא ישבתו: **(כג-כד)** ויברך אלהים את זזו ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
 ומלאו את הארץ: **(כה)** ומוראכם וזזתכם יהיה על כל זזית הארץ ועל כל עוף השמים
 בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם זזזזו: **(כז)** כל רמש אשר הוא זזי לכם
 יהיה לאכלה כירק עשב זזתי לכם את כל: **(כח)** אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו:
(כט) ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל זזיה אדרשזו ומיד האדם מיד איש אזזי
 אדרש את נפש האדם: **(ל)** שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בעלם אלהים עשה
 את האדם: **(לי)** ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: זזמישי **(לז)** ויאמר אלהים אל זזו
 ואל בניו אתו לאמר: **(לב)** ואני הזני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אזזריכם:
(לח) ואת כל נפש הזויה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל זזית הארץ אתכם מכל יצאי
 התבה לכל זזית הארץ: **(לא)** והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממני
 המבול ולא יהיה עוד מבול לשזזת הארץ: **(לב)** ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני
 זזן ביני וביניכם ובין כל נפש זזיה אשר אתכם לזזרת עולם: **(לג)** את קשתי זזתי בענן
 והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: **(לד)** והיה בענני ענן על הארץ וזראתה הקשת בענן:
(לה) וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש זזיה בכל בשר ולא יהיה עוד
 המים למבול לשזזת כל בשר: **(לו)** והיתה הקשת בענן וראיתיה לזזר ברית עולם בין
 אלהים ובין כל נפש זזיה בכל בשר אשר על הארץ: **(לז)** ויאמר אלהים אל זזו זאת אות
 הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: שיששי **(לח)** ויהיו בני זזו היצאים
 מן התבה שם וזזם ויפת וזזם הוא אבי כזענן: **(לח)** שלשה אלה בני זזו ומאלה נפצה כל

הארץ: **(כ)** ויזול זון איש האדמה ויטע כרם: **(כא)** וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: **(כב)** וירא זם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אוזיו בזוין: **(כג)** ויקוז שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אזורנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אזורנית וערות אביהם לא ראו: **(כד)** וייקץ זון מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: **(כה)** ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאוזיו: **(כו)** ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד לבנו: **(כז)** ויהי כנען עבד לבנו: **(כח)** ויהי כנען עבד לבנו: **(כט)** ויהי כל ימי זון תשע מאות שנה וזמשים שנה וימת: **(פ) פרק-יא)** ואלה תולדת בני זון שם זם ויפת ויולדו להם בניו אזור המבול: **(ב)** בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: **(ג)** ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: **(ד)** ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים: **(ה)** מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש כלשנו למשפוחתם בגויהם: **(ו)** ובני זם כוש ומצרים ופוט וכנען: **(ז)** ובני כוש סבא וזוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן: **(ח)** וכוש ילד את גמרד הוא הזול להיות גבר בארץ: **(ט)** הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כגמרד גבור ציד לפני יהוה: **(י)** ותהי ראשית ממלכתו בכל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: **(יא)** מן הארץ הוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רוזבת עיר ואת כלוז: **(יב)** ואת רסן בין נינוה ובין כלוז הוא העיר הגדלה: **(יג)** ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוזים: **(יד)** ואת פתרסים ואת כסלזים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: **(טו)** וכנען ילד את צידן בכרו ואת זות: **(טז)** ואת היבסי ואת האמרי ואת הגרשני: **(יז)** ואת הזווי ואת הערקמי ואת הסיני: **(יח)** ואת הארודי ואת הצמרי ואת הזומתי ואזור נפצו משפוחות הכנעני: **(יט)** ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע: **(כ)** אלה בני זם למשפוחתם כלשנתם בארצתם בגויהם: **(ס)** **(כא)** ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אוזי יפת הגדול: **(כב)** בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: **(כג)** ובני ארם עוי וזול וגתר ומש: **(כד)** וארפכשד ילד את שלוז ושלוז ילד את עבר: **(כה)** ולעבר ילד שני בניו שם האזור פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אוזי יקטן: **(כו)** ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת זוצרמות ואת ירוז: **(כז)** ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: **(כח)** ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: **(כט)** ואת אופר ואת זוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: **(ל)** ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: **(לא)** אלה בני שם למשפוחתם כלשנתם בארצתם לגויהם: **(לב)** אלה משפוחת בני זון לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אזור המבול: **שביעי-פרק-** **יאא)** ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: **(ב)** ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: **(ג)** ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והזומר היה להם לזומר: **(ד)** ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוי על פני כל הארץ: **(ה)** וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: **(ו)** ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה הזולם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: **(ז)** הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: **(ח)** ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויזדלו לבנת העיר: **(ט)** על כן קרא שמה בכל כי שם בכל יהוה שפת כל הארץ ומשם

הפיצם יהוה על פני כל הארץ: (פ) **יז** אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אזור המבול: **יח** ויזי שם אזורי הולידו את ארפכשד זומש מאות שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **יט** וארפכשד זי זומש ושלשים שנה ויולד את שלז: **כ** ויזי ארפכשד אזורי הולידו את שלז שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **כא** ושלוז זי שלשים שנה ויולד את עבר: **כב** ויזי שלז אזורי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **כג** ויזי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: **כד** ויזי עבר אזורי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **כה** ויזי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: **כו** אזורי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **כז** ויזי רעו שלשים שנה ויולד את שרוג: **כח** ויזי רעו אזורי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **כט** ויזי שרוג שלשים שנה ויולד את נזור: **ל** ויזי שרוג אזורי הולידו את נזור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **לא** ויזי נזור אזורי הולידו את תרוז תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **לב** ויזי תרוז אזורי הולידו את תרוז תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: (ס) **לג** ויזי תרוז אזורי הולידו את אברם את אברם את נזור ואת הרן ואת הרן: **לד** ואלה תולדת תרוז תרוז הוליד את אברם את נזור ואת הרן והרן הוליד את לוט: **לה** וימת הרן על פני תרוז אביו בארץ מולדתו באור כשדים: מפטיר **לז** ויקוז אברם ונזור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נזור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: **לח** ותהי שרי עקרה אין לה ולד: **לט** ויקוז תרוז את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד זורן וישבו שם: **לא** ויהיו ימי תרוז זומש שנים ומאתים שנה וימת תרוז בזורן:

פרשת לך לך

א ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: **ב** ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: **ג** ואברכה מברכך ומקלכך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה: **ד** וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן זומש שנים ושבעים שנה בעאתו מזורן: **ה** ויקוז אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אזויו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בזורן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: **ו** ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני או בארץ: **ז** וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבוח ליהוה הנראה אליו: **ח** ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבוח ליהוה ויקרא בשם יהוה: **ט** ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה: (פ) **י** ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ: **יא** ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: **יב** והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יזויו: **יג** אמרי נא אזויתי את למען ייטב לי בעבורך וזויתנה נפשי בגללך: **יד** ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד: **טו** ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקוז האשה בית פרעה:

טו וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ וַיְהִי לוֹ צֶאֱן וּבִקָּר וּזְמֵרִים וְעַבְדִּים וּשְׁפּוֹזֹת וְאֵתְנֵת וְגַמְלִים: **טז** וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת פְּרַעֲהַּ נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֵת בֵּיתוֹ עַל דְּבַר שְׂרֵי אֵשֶׁת אַבְרָם: **יז** וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַּ לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה זֹאת עָשִׂיתָ לִּי לְמַה לֹּא הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אֲשַׁתְּךָ הִוא: **יח** לְמַה אָמַרְתָּ אֲזוּתִי הִוא וְאֶקְוֹז אֶתְּךָ לִּי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אֲשַׁתְּךָ קָוֹז וְלָךְ: **יט** וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרַעֲהַּ אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחֲזוּ אֹתוֹ וְאֵת אֲשֶׁתוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ: **כ** **פָּרֶק-יג** וַיַּעַל אַבְרָם מִבְּצֻרִים הִוא וְאֲשֶׁתוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגַבָּה: **כא** וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֵה בַכֶּסֶף וּבַזָּהָב: **כב** וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנְּגַב וְעַד בֵּית אֵל עַד הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם אֵהֶלָה בְּתוֹזְלָה בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי: **כג** אֵל מְקוֹם הַמּוֹצֵבֹז אֲשֶׁר עָשָׂה שֵׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה: **כד** שְׁלִישִׁי **כה** וְגַם לְלוֹט הֵהָלַךְ אֶת אַבְרָם הִוא צֶאֱן וּבִקָּר וְאֵהֶלִים: **כו** וְלֹא נָשָׂא אֶתֶם הָאָרֶץ לְשִׁבְתָּ יוֹדוּ כִּי הִוא רְכוּשָׁם רַב וְלֹא יִכְלוּ לְשִׁבְתָּ יוֹדוּ: **כז** וַיְהִי רִיב בֵּין רְעִי מִקְנֵה אַבְרָם וּבֵין רְעִי מִקְנֵה לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרֹזִי אֹז יֵשֵׁב בְּאֶרֶץ: **כח** וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֵל לוֹט אֵל זֶה תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רְעִי וּבֵין רְעִיךָ כִּי אֲנָשִׁים אֲזוּזִים אֲזוּזוּ: **כט** הֲלֹא כָל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפְרָדָה זֶה מֵעָלֵי אִם הַשְּׂמַאל וְאִימֹנָה וְאִם הַיְמִין וְאֲשַׁמְאִילָה: **ל** וַיֵּשֶׂא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת כָּכַר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָהּ לְפָנָי שְׁזוּתָ יְהוָה אֶת סָדֶם וְאֵת עַמְרָה כִּגֵּן יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צֶעֶר: **לא** וַיַּבְזֹר לוֹ לוֹט אֶת כָּכַר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל אֲזוּזוֹ: **לב** אַבְרָם יֵשֵׁב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְלוֹט יֵשֵׁב בְּעָרֵי הַכְּכַר וַיֵּאֱהָל עַד סָדֶם: **לג** וְאֲנָשֵׁי סָדֶם רְעִים וּזְזֹטָאִים לִיהוָה מְאֹד: **לד** וַיְהוָה אָמַר אֵל אַבְרָם אֲזוּרִי הִפְרָדָה לוֹט מֵעַמּוֹ שֶׂא זֶה עֵינֶיךָ וְרָאָה מִן הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֵתְּךָ שֵׁם צְפֹנָה וְנְגַבָּה וְקָדְמָה וַיִּמְנָה: **לה** כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתְּךָ רָאָה לָךְ אֶתְנַנֶּה וְלֹאֲרַעַךְ עַד עוֹלָם: **לו** וְשִׁמְתִי אֶת זֶרְעֶךָ כְּעַפְרָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם יוֹכֵל אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת עַפְרָה הָאָרֶץ גַּם זֶרְעֶךָ יִמְנָה: **לז** קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאַרְכָּה וּלְרוֹזָבָה כִּי לָךְ אֶתְנַנֶּה: **לח** וַיֵּאֱהָל אַבְרָם וַיִּבֵּא וַיֵּשֵׁב בְּאַלְנֵי מִמְרָא אֲשֶׁר בּוֹזְבְרוֹן וַיִּבֶן שֵׁם מוֹצֵבֹז לִיהוָה: **לח** רְבִיעִי **פָּרֶק-יד** וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר אֲרִיֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסָר כְּדַרְלַעְמָר מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גְּזִים: **כ** עָשׂוּ מִלּוּזְמָה אֶת בְּרַעַ מֶלֶךְ סָדֶם וְאֵת בְּרַשַׁע מֶלֶךְ עַמְרָה שְׁנַאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשַׁמְאָבֶר מֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בַּלַּע הִוא צֶעֶר: **כא** כָּל אֵלֶּה זָכְרוּ אֵל עַמְּקַ הַשְּׂדִים הִוא יָם הַמְּלוּז: **כב** שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה עֲבָדוּ אֶת כְּדַרְלַעְמָר וְשִׁלְשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה מִרְדּוּ: **כג** וּבְאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה בָּא כְּדַרְלַעְמָר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֹתוֹ וַיִּכּוּ אֶת רְפָאִים בְּעִשְׁתֶּרֶת קָרְנַיִם וְאֵת הַזְּוּזִים בָּהֶם וְאֵת הָאִימִים בְּשִׁוּהַ קְרִיתִים: **כד** וְאֵת הַזְּוּרִי בְּהַרְרָם שְׁעִיר עַד אֵיל פְּאָרֶן אֲשֶׁר עַל הַמְּדַבֵּר: **כה** וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְּאוּ אֵל עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיִּכּוּ אֶת כָּל שְׂדֵה הַעַמְּלָקִי וְגַם אֶת הָאֲמָרִי הַיֵּשֵׁב בּוֹזְצֶעֶן תִּמְרָה: **כו** וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סָדֶם וּמֶלֶךְ עַמְרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בַּלַּע הִוא צֶעֶר וַיַּעֲרְכוּ אֶתֶם מִלּוּזְמָה בְּעַמְּקַ הַשְּׂדִים: **כז** אֵת כְּדַרְלַעְמָר מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעֵל מֶלֶךְ גְּזִים וְאֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר וְאֲרִיֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסָר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֶת הַזְּוּמִשָׁה: **כח** וְעַמְּקַ הַשְּׂדִים בְּאַרְתָּה וַיִּנְסוּ מֶלֶךְ סָדֶם וְעַמְרָה וַיִּפְלוּ שִׁמָּה וְהַנְּשָׂאִרִים הָרָה גְּסוּ: **כט** וַיִּקְוֹזוּ אֶת כָּל רְכָשׁ סָדֶם וְעַמְרָה וְאֵת כָּל אֲכָלָם וַיִּלְכוּ: **ל** וַיִּקְוֹזוּ אֶת לוֹט וְאֵת רְכָשׁוֹ בֶן אֲזוּזִי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יֵשֵׁב בְּסָדֶם: **לא** וַיִּבֵּא הַפְּלִיטָה וַיִּגְדַּל לְאַבְרָם הָעֶבְרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאַלְנֵי מִמְרָא הָאֲמָרִי אֲזוּזִי אֲשַׁכֵּל וְאֲזוּזִי עֶזֶר וְהֵם בְּעָלֵי בְרִית אַבְרָם: **לב** וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נָשְׁבָה אֲזוּזִי וַיִּרְקַ אֶת זִנְיָכִיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמַנָּה עָשָׂר

ושלש מאות וירדף עד הן: **טו** ויזלוק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד זוובה אשר משמאל לדמשק: **טז** וישב את כל הרכש וגם את לוט אזורי ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם: **יז** ויצא מלך סדם לקראתו אזורי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך: **יח** ומלכי צדק מלך שלם הוציא לוזם ויין והוא כהן לאל עליון: **יט** ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: **כ** וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: **כא** ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קוז לך: **כב** ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: **כג** אם מוזוט ועד שרוך נעל ואם אקוז מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם: **כד** בלעדי רק אשר אכלו הנזערים וזלוק האנשים אשר הלכו אתי עזר אשכל וממרא הם יקוזו זלוקם: (ס) **פרק-טו-א** אזור הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במוזוה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: **ב** ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: **ג** ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: **ד** והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: **ה** ויצא אתו הזוועה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: **ו** והאמן ביהוה ויזשבה לו צדקה: **ז** ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: **ח** ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: **ט** ויאמר אליו קוזה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל: **י** ויקוז לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר: **יא** וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם: **יב** ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה זושכה גדלה נפלת עליו: **יג** ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועזו אתם ארבע מאות שנה: **יד** וגם את הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואזורי כן יצאו ברכש גדול: **טו** ואתה תבוא אל אבתך בשלום תקבר בשיבה טובה: **טז** ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: **יז** ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: **יח** ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: **יט** את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני: **כ** ואת הזוטי ואת הפרזי ואת הרפאים: **כא** ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרזשי ואת היבوسی: (ס) **פרק-טו-א** ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפוחה מצרית ושמה הגר: **ב** ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפוחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי: **ג** ותקוז שרי אשת אברם את הגר המצרית שפוחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה: **ד** ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: **ה** ותאמר שרי אל אברם זמסי עליך אנכי נתתי שפוחתי בזויקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: **ו** ויאמר אברם אל שרי הנה שפוחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברוז מפניה: **ז** וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור: **ח** ויאמר הגר שפוחת שרי אי מוזה באת ואנה תלכי

ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברווחת: **{ט}** ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך
 והתעני תזות ידיה: **{י}** ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב:
{יא} ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל
 עניך: **{יב}** והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אוזיו ישכן: **{יג}** ותקרא
 שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אוזרי ראי: **{יד}** על כן
 קרא לבאר באר לזוי ראי הגה בין קדש ובין ברד: **{טו}** ותלד הגר לאברם בן ויקרא
 אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: **{טז}** ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת
 הגר את ישמעאל לאברם: **{טז}** ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא
 יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: **{יז}** ואתנה בריתי
 ביני וביןך וארבה אותך במאד מאד: **{יח}** ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר:
{יט} אני הגה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: **{כ}** ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה
 שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: **{כא}** והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
 ומלכים ממך יצאו: **{כב}** וישביעי **{כג}** והקמתי את בריתי ביני וביןך ובין זרעך אוזריך לדרתם
 לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אוזריך: **{כד}** ונתתי לך ולזרעך אוזריך את ארץ
 מגריך את כל ארץ כנען לאוזות עולם והייתי להם לאלהים: **{כה}** ויאמר אלהים אל
 אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אוזריך לדרתם: **{כו}** זאת בריתי אשר
 תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אוזריך המול לכם כל זכר: **{כז}** ונמלתם את בשר
 ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: **{כח}** ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר
 לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן זכר אשר לא מזרעך הוא: **{כט}** המול ימול יליד
 ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: **{ל}** וערל זכר אשר לא ימול
 את בשר ערלתו וזכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפך: **{לא}** ויאמר אלהים
 אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: **{לב}** וברכתי אתה וגם
 נתתי ממנה לך בן וברכתי והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: **{לג}** ויפל אברהם על
 פניו ויצזוק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד:
{לד} ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל אל יזיה לפניך: **{לה}** ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצזוק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
 אוזריו: **{לו}** ולישמעאל שמעתך הגה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד
 מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול: **{לז}** ואת בריתי אקים את יצזוק אשר
 תלד לך שרה לבועד הזה בשנה האזורת: **{לח}** ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
 אברהם: **{לח}** ויקוז אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו
 כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 אלהים: **{לח}** מפטיר **{לח}** ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו:
{לח} וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: **{לח}** בעצם היום הזה
 נמול אברהם וישמעאל בנו: **{לח}** וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן זכר
 נמלו אתו:

א וירא אליו יהוה באלני מברא והוא ישב פתח האהל כזום היום: **ב** וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: **ג** ויאמר אדני אם נא מצאתי זון בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: **ד** יקוז נא מעט מים ורוזצו רגליכם והשענו תזות העץ: **ה** ואקוזה פת לזום וסעדו לבכם אזור תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: **ו** וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קבוז סלת לוישי ועשי עגות: **ז** ואל הבקר רץ אברהם ויקוז בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: **ח** ויקוז זומאה וזלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תזות העץ ויאכלו: **ט** ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: **י** ויאמר שוב אשוב אליך כעת זויה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אזוריו: **יא** ואברהם ושרה זקנים באים בימים זדל להיות לשרה ארוז כנשים: **יב** ותצווק שרה בקרבה לאמר אזורי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: **יג** ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צווקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת: **יד** היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת זויה ולשרה בן: **טו** ותכוזש שרה לאמר לא צווקתי כי יראה ויאמר לא כי צווקת: **טז** ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלזום: **יז** ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: **יח** ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: **יט** כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אזוריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: **כ** ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וזוטאתם כי כבדה מאד: **כא** ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: **כב** ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: **כג** ויש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: **כד** אולי יש זומשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען זומשים הצדיקים אשר בקרבה: **כה** וזללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע וזללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: **כו** ויאמר יהוה אם אמצא בסדם זומשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: **כז** ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: **כח** אולי יזסרון זומשים הצדיקים זומשה התשוזית בזומשה את כל העיר ויאמר לא אשוזית אם אמצא שם ארבעים וזומשה: **כט** ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: **ל** ויאמר אל נא יזור לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: **לא** ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשוזית בעבור העשרים: **לב** ויאמר אל נא יזור לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשוזית בעבור העשרה: **לג** וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו: **שלשי פרק-יטא** ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: **ב** ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורוזצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברזוב נלין: **ג** ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:

ד) טָרַם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנֹשֵׁי הָעִיר אֲנֹשֵׁי סָדָם נָסְבוּ עַל הַבַּיִת מִנְעָר וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם מִקְצֵה: **ה**) וַיִּקְרְאוּ אֶל לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אִיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלֵּילָה הוֹצִיֵאם אֵלֵינוּ וְנִדְעָה אֹתָם: **ו**) וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לֹט הַפְתּוּזָה וְהַדְּלָת סֹגֵר אֲזוּרִיו: **ז**) וַיֹּאמֶר אֶל נָא אֲזוּי תִרְעוּ: **ח**) הִנֵּה נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיָּאה נָא אֶתְהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לֹאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי עַל כֵּן בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי: **ט**) וַיֹּאמְרוּ גַשׁ הַלָּאָה וַיֹּאמְרוּ הָאוֹזֵד בֹּא לָגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שִׁפּוֹט עֵתָה זָרַע לָךְ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מֵאֵד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדְּלָת: **י**) וַיִּשְׁלֹזוּ הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם וַיִּבְיִאוּ אֶת לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת הַדְּלָת סֹגְרוֹ: **יא**) וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתְחוּ הַבַּיִת הִכּוּ בַסְּנוּרִים מִקֶּטֶן וְעַד גְּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצַּע הַפְתּוּזָה: **יב**) וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל לוֹט עַד מִי לָךְ פֶּה זוֹתָן וּבִנְיָךְ וּבִגְדֵיךָ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ בְּעִיר הוֹצֵא מִן הַמְּקוֹם: **יג**) כִּי מִשְׁזוֹתִים אֲנֻזְנוּ אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי גְדַלְהָ צַעֲקָתָם אֶת פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלֹזְנוּ יְהוָה לְשׁוֹתָהּ: **יד**) וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל זוֹתָנָיו לְקוֹזֵי בְּנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוֹבוּ צֵאוּ מִן הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי מִשְׁזוֹתִית יְהוָה אֶת הָעִיר וַיְהִי כַמְצוֹזֶק בְּעֵינֵי זוֹתָנָיו: **טו**) וְכִמוּ הִשְׁזוֹר עָלָה וַיֵּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קוּם אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי בְּנֹתֶיךָ הַנְּמִצָּאת פֶּן תִּסְפָּה בְּעוֹן הָעִיר: **טז**) וַיִּתְמַהֲמַה וַיִּזְזוּקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידוֹ וּבִיד אִשְׁתּוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בְּנֹתָיו בְּזוֹמְלָת יְהוָה עָלָיו וַיֵּצְאוּ וַיִּנְזוּהוּ מִזּוּזָן לְעִיר: **יז**) וַיְהִי כַהוֹצִיָּאם אֹתָם הַזּוֹזָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטָה עַל זַפְשֶׁךְ אֶל תְּבִיט אֲזוּרִיךָ וְאֶל תַּעֲמֵד בְּכָל הַכֹּכֵר הַהֵרָה הַמַּלְטָה פֶּן תִּסְפָּה: **יח**) וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֶל נָא אֲדַנִּי: **יט**) הִנֵּה נָא מִצָּעַ עֲבָדְךָ זוֹן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל זוֹסֶדֶךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַזְזוֹת אֶת זַפְשֵׁי וְאֲנֹכִי לֹא אוֹכֵל לְהַמַּלְטָה הַהֵרָה פֶּן תִּדְבַקְנִי הָרַעָה וּמֹתִי: **כ**) הִנֵּה נָא הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָּה לְנוֹס שְׂמָה וְהוּא מִצְעָר אִמְלִטָּה נָא שְׂמָה הֲלֹא מִצְעָר הוּא וְתוֹזִי זַפְשֵׁי: **כא**) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִשְׁאַתִּי פִּנְיָךְ גַּם לְדָבָר הַזֶּה לְבַלְתִּי הַפְּכִי אֶת הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: **כב**) מֵהֵרָה הַמַּלְטָה שְׂמָה כִּי לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד בְּאֶךְ שְׂמָה עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הָעִיר צוּעָר: **כג**) הַשְּׂמֵשׁ יֵצֵא עַל הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צַעֲרָה: **כד**) וַיְהוֹה הַמַּטִּיר עַל סָדָם וְעַל עַמְרָה גְּפְרִית וְאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם: **כה**) וַיְהַפֵּךְ אֶת הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל הַכֹּכֵר וְאֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמּוֹז הָאֲדָמָה: **כו**) וַתִּבֹּט אִשְׁתּוֹ מֵאֲזוּרִיו וַתְּהִי נְצִיב מְלוֹז: **כז**) וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהָם בְּבִקְרָה אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי יְהוָה: **כח**) וַיִּשְׁקֹף עַל פְּנֵי סָדָם וְעַמְרָה וְעַל כָּל פְּנֵי אֶרֶץ הַכֹּכֵר וַיִּרְא וְהִנֵּה עָלָה קִיטָר הָאָרֶץ כְּקִיטָר הַכַּבְשָׁן: **כט**) וַיְהִי בַשְּׁזוֹת אֱלֹהִים אֶת עָרֵי הַכֹּכֵר וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים אֶת אֲבֵרָהָם וַיִּשְׁלֹז אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַהַפְּכָה בַּהֲפֹךְ אֶת הָעָרִים אֲשֶׁר יָשָׁב בָּהֶן לוֹט: **ל**) וַיַּעַל לוֹט מִצְעָר וַיִּשָּׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בְּנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יִרְא לְשִׁבְתָּהּ בְּצוּעָר וַיִּשָּׁב בְּמַעֲרָה הוּא וּשְׁתֵּי בְּנֹתָיו: **לא**) וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה אֲבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵיךְ בָּאָרֶץ לָבוֹא עִלְיָנוּ כְּדָרֶךְ כָּל הָאָרֶץ: **לב**) לְכֹה נִשְׁקָה אֶת אֲבִינוּ יִין וְנִשְׁכַּבְהָ עִמּוֹ וְנִזְוִיָּה מֵאֲבִינוּ זָרַע: **לג**) וַתִּשְׁקֶן אֶת אֲבִיהֶן יִין בְּלִילָה הוּא וַתִּבֹּא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת אֲבִיהָ וְלֹא יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ: **לד**) וַיְהִי מִמְּזוֹרֶת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה הֵן שִׁכַּבְתִּי אִמֶּשׁ אֶת אָבִי נִשְׁקָנוּ יִין גַּם הַלֵּילָה וּבָאִי שִׁכַּבְתִּי עִמּוֹ וְנִזְוִיָּה מֵאֲבִינוּ זָרַע: **לה**) וַתִּשְׁקֶן גַּם בְּלִילָה הַהוּא אֶת אֲבִיהֶן יִין וַתִּקַּם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ: **לו**) וַתִּהְרֶן שְׁתֵּי בָנוֹת לוֹט מֵאֲבִיהֶן: **לז**) וַתִּלְדַּה הַבְּכִירָה בֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאֵב הוּא אָבִי מוֹאֵב עַד הַיּוֹם: **לח**) וְהַצְּעִירָה גַּם הוּא יָלְדָה בֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֵן עַמִּי הוּא אָבִי בְנֵי עַמּוֹן עַד הַיּוֹם:

(ס) **פרק-כ א** ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר: (ב) ויאמר אברהם אל שרה אשתו אוזתי הוא וישלחו אבימלך מלך גרר ויקחו את שרה: (ג) ויבא אלהים אל אבימלך בזלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקוחת והוא בעלת בעל: (ד) ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג: (ה) הלא הוא אמר לי אוזתי הוא והיא גם הוא אמרה אוזי הוא בתם לבבי ובנקי כפי עשיתי זאת: (ו) ויאמר אליו האלהים בזלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואוזשך גם אנכי אותך מוזטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: (ז) ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בערך וזיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: (ח) וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: (ט) ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה זוטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי זוטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: (י) ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: (יא) ויאמר אברהם כי אמרתי רק איך יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: (יב) וגם אמנה אוזתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: (יג) ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה זוסרך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אוזי הוא: (יד) ויקחו אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפוחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: (טו) ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: (טז) ולשרה אמר הנה נתתי אלך כסף לאוזיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל נכוחות: (יז) ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו: (יח) כי עצר עצר יהוה בעד כל רזום לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם: (ס) **פרק-כא א** ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: (ב) ותהר ותלד שרה לאברהם בן לוקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: (ג) ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצזק: (ד) וימל אברהם את יצזק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים: (ה) וזמישי(ה) ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצזק בנו: (ו) ותאמר שרה צזק עשה לי אלהים כל השמע יצזק לי: (ז) ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לוקניו: (ח) ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצזק: (ט) ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצזק: (י) ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא ירש בן האמה הזאת עם בני עם יצזק: (יא) וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: (יב) ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצזק יקרא לך זרע: (יג) וגם את בן האמה לגוי אשימו כי זרעך הוא: (יד) וישכם אברהם בבקר ויקחו לזום וזמות מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: (טו) ויכלו המים מן הזמות ותשלך את הילד תזות אווד השיזום: (טז) ותלך ותשב לה מנגד הרזוק כמטזזוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותברך: (יז) וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: (יח) קומי שאי את הנער

והזוּזיקי את ידך בו כי לָזִי גָדוֹל אֲשִׁימוֹנוּ: **[יט]** ויפקֹזוּ אֱלֹהִים את עֵינֶיהָ ותרֹא באר מים ותלך ותמלא את הזומת מים ותשֶׁק את הַנְּעֹר: **[כ]** ויהי אֱלֹהִים את הַנְּעֹר ויגְדֹל וישֶׁב במדבר ויהי רבה קִשְׁתוֹ: **[כא]** וישֶׁב במדבר פֶּאֶרֶן ותקֹזוּ לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: שִׁישִׁי **[כב]** ויהי בעת ההוא ויאמר אֲבִימֶלֶךְ ופִיכֹל שֶׁר צָבָאוּ אֶל אֲבֵרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: **[כג]** ועתה השִׁבְעָה לִי בֵּאלֹהִים הַזֶּה אִם תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִי וּלְנֹכְדֵי כּוֹסֵד אֲשֶׁר עֹשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדֵי וְעַם הָאָרֶץ אֲשֶׁר גָּרְתָה בָּהּ: **[כד]** ויאמר אֲבֵרָהָם אֲנֹכִי אֲשִׁבְעֶ: **[כה]** והוכֹזוּ אֲבֵרָהָם את אֲבִימֶלֶךְ עַל אֲדוּת בָּאָר הַמִּים אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: **[כו]** ויאמר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יִדְעֹתִי מִי עָשָׂה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְגַם אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלַחֲתִי הַיּוֹם: **[כז]** ויקֹזוּ אֲבֵרָהָם צֶאֱן וּבִקָּר וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרַתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: **[כח]** וַיֵּצֵב אֲבֵרָהָם אֶת שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הַצֶּאֱן לְבַדְהֶן: **[כט]** ויאמר אֲבִימֶלֶךְ אֶל אֲבֵרָהָם מַה הַזֶּה שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הָאֱלֹהָ אֲשֶׁר הֵצַבְתָּ לְבַדְהֶן: **[ל]** ויאמר כִּי אֶת שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת תִּקְזוּ מִיָּדִי בַעֲבוּר תִּהְיֶה לִּי לַעֲדָה כִּי זִוְיִדְךָ אֶת הַבָּאָר הַזֹּאת: **[לא]** עַל כֵּן קָרָא לְמִקּוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם: **[לב]** וַיִּכְרַתוּ בְרִית בִּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקָּם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שֶׁר צָבָאוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: **[לג]** וַיִּטַּע אֲשֶׁל בִּבְאָר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם: **[לד]** וַיִּגַּר אֲבֵרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים: שְׁבִיעִי **[פרק-כב-א]** ויהי אֲזוּר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: **[ב]** וַיֹּאמֶר קֹזוּ זֶא אֶת בְּנֶךָ אֶת יִזְוִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּת אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לֶךְ אֶל אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלָה עַל אֲזוּר הַהָרִים אֲשֶׁר אֵמַר אֵלֶיךָ: **[ג]** וַיִּשְׁכַּם אֲבֵרָהָם בַּבֶּקֶר וַיִּזְוֹבֶשׂ אֶת זִוְמוֹ וַיִּקְזוּ אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אֶתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַעַ עֵצִי עֵלָה וַיִּקָּם וַיִּלֶךְ אֶל הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר אֵמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: **[ד]** בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבֵרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרֹא אֶת הַמִּקּוֹם מֵרֹזֶק: **[ה]** וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֵל נְעָרָיו שִׁבּוּ לָכֶם פֹּה עִם הַזִּוְמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעֹר נִלְכָה עַד כָּה וְנִשְׁתַּזְוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם: **[ו]** וַיִּקְזוּ אֲבֵרָהָם אֶת עֵצִי הַעֲלָה וַיִּשֵׁם עַל יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקְזוּ בִידוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמֵּאֲכֹלֶת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יִזְדוּ: **[ז]** וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אֲבֵרָהָם אֲבִי וַיֹּאמֶר אֲבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הַזֶּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיָּה הַשֵּׁה לַעֲלָה: **[ח]** וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ הַשֵּׁה לַעֲלָה בְנִי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יִזְדוּ: **[ט]** וַיִּבְאוּ אֶל הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר אֵמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבֵרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשֵׁם אֶתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לַעֲצִים: **[י]** וַיִּשְׁלֹחַ אֲבֵרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקְזוּ אֶת הַמֵּאֲכֹלֶת לַשְׁזוּטָא אֶת בְּנֵו: **[יא]** וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאךָ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: **[יב]** וַיֹּאמֶר אֵל תִּשְׁלֹחַ יָדְךָ אֶל הַנְּעֹר וְאֶל תַּעֲשֶׂה לּוֹ מֵאוֹמֶה כִּי עָתָה יִדְעֹתִי כִּי יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא זֹשְׁכַת אֶת בְּנֶךָ אֶת יִזְוִידְךָ מִמֶּנִּי: **[יג]** וַיִּשָּׂא אֲבֵרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרֹא וְהַזֶּה אֵיל אֲזוּר נְאֻזוּ בְּסִבְךָ בְּקֶרְנָיו וַיִּלֶךְ אֲבֵרָהָם וַיִּקְזוּ אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלָה תְזוּת בְּנֵו: **[יד]** וַיִּקְרָא אֲבֵרָהָם שֵׁם הַמִּקּוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאֵה: **[טו]** וַיִּקְרָא מִלֶּאךָ יְהוָה אֵל אֲבֵרָהָם שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם: **[טז]** וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עֹשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא זֹשְׁכַת אֶת בְּנֶךָ אֶת יִזְוִידְךָ: **[יז]** כִּי בָרַךְ אֲבִרְכָךָ וְהִרְבָּה אֲרִבָּה אֶת זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכוּזוּל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: **[יח]** וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גִּוֵּי הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: **[יט]** וַיֵּשֶׁב אֲבֵרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יִזְדוּ אֶל בָּאָר שִׁבְעַת וַיֵּשֶׁב אֲבֵרָהָם

בבאר שבע: מפטיר **{כ}** ויהי אזורי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנזור אזור: **{כא}** את עוץ בכרו ואת בוז אזויו ואת קמואל אבי ארם: **{כב}** ואת כשד ואת זוזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: **{כג}** ובתואל ילד את רבקה שמונה אלה ילדה מלכה לנזור אזויו אברהם: **{כד}** ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבוז ואת גוזם ואת תוזש ואת מעכה:

פרשת זויי שרה

ויהיו זויי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני זויי שרה: **{ב}** ותמת שרה בקרית ארבע הוא זכרון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: **{ג}** ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני זות לאמר: **{ד}** גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אוזות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: **{ה}** ויענו בני זות את אברהם לאמר לו: **{ו}** שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבוזר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: **{ז}** ויקם אברהם וישתוו לעם הארץ לבני זות: **{ח}** וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צוזר: **{ט}** ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאוזות קבר: **{י}** ועפרון ישב בתוך בני זות ויען עפרון הזותי את אברהם באזני בני זות לכל באי שער עירו לאמר: **{יא}** לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: **{יב}** וישתוו אברהם לפני עם הארץ: **{יג}** וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קוז ממני ואקברה את מתי שמה: **{יד}** ויען עפרון את אברהם לאמר לו: **{טו}** אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: **{טז}** וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני זות ארבע מאות שקל כסף עבר לסוזר: **{יז}** ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: **{יח}** לאברהם למקנה לעיני בני זות בכל באי שער עירו: **{יט}** ואזורי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא זכרון בארץ כנען: **{כ}** ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאוזות קבר מאת בני זות: (ס) **פרק-כד(א)** ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברכ את אברהם בכל: **{ב}** ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תזות ירכי: **{ג}** ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקוז אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם: **{ד}** כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקוזת אשה לבני ליצוק: **{ה}** ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אזורי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יעאת משם: **{ו}** ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: **{ז}** יהוה אלהי השמים אשר לקוזני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקוזת אשה לבני משם: **{ח}** ואם לא תאבה האשה ללכת אזורך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: **{ט}** וישם העבד את ידו תזות ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: שלישי ויקוז העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל

טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נזזור: **יב** ויברך הגמלים מוּזוּן לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת: **יג** ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה זוסד עם אדני אברהם: **יד** הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: **יז** והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדרך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכוזת לעבדך ליעוזק ובה אדע כי עשית זוסד עם אדני: **יח** ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נזזור אזוי אברהם וכדה על שכמה: **יט** והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: **כ** וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליני נא מעט מים מכדך: **כא** ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו: **כב** ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתי: **כג** ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: **כד** והאיש משתאה לה מזוריש לדעת ההצליון יהוה דרכו אם לא: **כה** ויהי כאשר כלו הגמלים לשתי ויקוז האיש נזם זהב בקע משקלו ועני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: **כז** ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין: **כח** ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנזזור: **כט** ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: **ל** ויקד האיש וישתחו ליהוה: **לא** ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב זוסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נזוני יהוה בית אזוי אדני: **לב** ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: **לג** ולרבקה אזו ושמו לבן וירץ לבן אל האיש הזוזה אל העין: **לד** ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אזותו וכשמעו את דברי רבקה אזותו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: **לה** ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בוזוין ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: **לו** ויבא האיש הביתה ויפתחו הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרוזן רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: **לז** וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: **לח** ויאמר עבד אברהם אנכי: **לט** ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפוזת וגמלים וזמרים: **ל** ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אזורי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: **לא** וישבעני אדני לאמר לא תקוז אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: **לב** אם לא אל בית אבי תלך ואל משפוזתי ולקוזת אשה לבני: **לג** ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אזורי: **לד** ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלחו מלאכו אתך והצליון דרכך ולקוזת אשה לבני ממשפוזתי ומבית אבי: **לה** אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפוזתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: **לז** ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליון דרכי אשר אנכי הלך עליה: **לח** הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך: **ל** ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיזו יהוה לבן אדני: **ל** אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: **ל** ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: **ל** ואשאל אתה ואמר בת מי את

ותאמר בת בתואל בן זוזר אשר ילדה לו מלכה ואשם הזום על אפה והצמידים על ידיה: **מזז** ואקד ואשתזווה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הזוזני בדרך אמת לקוזת את בת אזוי אדני לבנו: **מט** ועתה אם ישכם עשים זוסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: **נ** ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא זוכל דבר אליך רע או טוב: **נא** הגה רבקה לפניך קוז ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: **נב** והי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתזוו ארצה ליהוה: **נב** וזמישי ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ובגדנת נתן לאזייה ולאמה: **נד** ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלוזני לאדני: **נה** ויאמר אזייה ואמה תשב הזער אתנו ימים או עשור אזור תלך: **נו** ויאמר אלהם אל תאזרו אתי ויהוה העליו דרכי שלוזני ואלכה לאדני: **נז** ויאמרו נקרא לזער ונשאלה את פיה: **נז** ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: **נט** וישלזו את רבקה אזותם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: **ס** ויברכו את רבקה ויאמרו לה אזותנו את היי לאלפי רבבה וירש זרעך את שער שזאינו: **סא** ותקם רבקה ונערתייה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אזורי האיש ויקוז העבד את רבקה וילך: **סב** ויצוזק בא מבוא באר לזוי ראי והוא יושב בארץ הנגב: **סג** ויצא יצוזק לשוזו בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והגה גמלים באים: **סד** ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצוזק ותפל מעל הגמל: **סה** ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקוז הצעיף ותתכס: **סו** ויספר העבד ליצוזק את כל הדברים אשר עשה: **סו** ויבאה יצוזק האהלה שרה אמו ויקוז את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויזום יצוזק אזורי אמו: **סז** וישא ויספ אברהם ויקוז אשה ושמה קטורה: **כ** ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדין ואת מדין ואת שושו: **כג** ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים: **כד** ובני מדין עיפה ועפר וזנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: **כה** ויתן אברהם את כל אשר לו ליצוזק: **כו** ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלזום מעל יצוזק בנו בעודנו זוי קדמה אל ארץ קדם: **כז** ואלה ימי שני זוי אברהם אשר זוי מאת שנה ושבעים שנה וזמש שנים: **כח** ויזוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: **כט** ויקברו אתו יצוזק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צוזר הזותי אשר על פני ממרא: **ל** השדה אשר קנה אברהם מאת בני זות שמה קבר אברהם ושרה אשתו: **לא** והי אזורי מות אברהם ויברך אלהים את יצוזק בנו וישב יצוזק עם באר לזוי ראי: **לב** ואלה תלדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפוזת שרה לאברהם: **לג** ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: **לד** ומשמע ודומה ומשא: **לה** זודד ותימא יטור נפיש וקדמה: **לו** מפטיר **לז** אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בזוצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמותם: **לח** ואלה שני זוי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויזוע וימת ויאסף אל עמיו: **לח** וישכנו מזוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אזוי נפל:

פרשת-תולדות

יט ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: **כ** ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקוזתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אזות לבן הארמי לו לאשה: **כא** ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: **כב** ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: **כג** ויאמר יהוה לה שני גימ בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: **כד** וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: **כה** ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: **כו** ואזורי כן יצא אוזיו וידו אזות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן עשים שנה בלדת אתם: **כז** ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש עדה ויעקב איש תם ישב אהלים: **כח** ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: **כט** ויזר יעקב נזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף: **ל** ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: **לא** ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: **לב** ויאמר עשו הנה אנכי הולך למוות ולמה זה לי בכרה: **לג** ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: **לד** ויעקב נתן לעשו לזום ונזיר עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבא עשו את הבכרה: **פ** **פרק-כונא** ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גרה: **ב** וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: **ג** גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתני את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: **ד** והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: **ה** עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי זקותי ותורתיו: **ו** וישב יצחק בגרר: **ז** וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אזותי הוא כי ירא לאמר אשתו פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא: **ח** ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד הזולון וירא והנה יצחק מצוזק את רבקה אשתו: **ט** ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אזותי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: **י** ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אזור העם את אשתך והבאת עלינו אשם: **יא** ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: **יב** ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: שליש **יג** ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד: **יד** ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: **טו** וכל הבארת אשר זופרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: **טז** ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: **יז** וילך משם יצחק ויזון בנזול גרר וישב שם: **יח** וישב יצחק ויזופר את בארת המים אשר זופרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אזורי מות אברהם ויקרא להן שמות אשר קרא להן אביו: **יט** ויזופרו עבדי יצחק בנזול וימצאו שם באר מים זימים: **כ** ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו:

כא ויזפרו באר אזורת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: **כב** ויעתק משם ויזפר באר אזורת ולא רבו עליה ויקרא שמה רזובות ויאמר כי עתה הרזוב יהיה לנו ופרינו בארץ: רביעי **כג** ויעל משם באר שבע: **כד** וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: **כה** ויבן שם מזבז ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצזק באר: **כו** ואבימלך הלך אליו מגרר ואזוזת מרעהו ופיכל שר צבאו: **כז** ויאמר אלהם יצזק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלוזוני מאתכם: **כח** ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: **כט** אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלזוך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: חומשי **ל** ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: **לא** וישכימו בבקר וישבעו איש לאוזיו וישלזום יצזק וילכו מאתו בשלום: **לב** ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצזק ויגדו לו על אדות הבאר אשר זפרו ויאמרו לו מצאנו מים: **לג** ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: **לד** ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקחו אשה את יהודית בת בארי הזותי ואת בשמת בת אילן הזותי: **לה** ותהיין מרת רוזו ליצזק ולרבקה: **לו** **פרק-כזא** ויהי כי זקן יצזק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: **לב** ויאמר הננה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: **לג** ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: **לד** ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: **לה** ורבקה שבעת בדבר יצזק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: **לו** ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הננה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אוזיך לאמר: **לז** הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: **לח** ועתה בני שמע בקלי כאשר אני מצוה אתך: **לט** כך נא אל הצאן וקחו לי משם שני עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: **ל** והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו: **לא** ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אוזי איש שער ואנכי איש זולק: **לב** אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: **לג** ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי וכך קחו לי: **לד** וילך ויקחו ויבאו לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: **לה** ותקחו רבקה את בגדי עשו בנה הגדל הזומדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: **לו** ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל זולקת צואריו: **לז** ותתן את המטעמים ואת הלזום אשר עשתה ביד יעקב בנה: **לח** ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: **לט** ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: **ל** ויאמר יצזק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: **כא** ויאמר יצזק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: **כב** ויגש יעקב אל יצזק אביו ויבשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו: **כג** ולא הכירו כי היו ידיו עשו אוזיו שערת ויברכהו: **כד** ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אנני: **כה** ויאמר הגשה לי ואכלה מצידי בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: **כו** ויאמר אליו יצזק אביו גשה נא ושקה

לי בני: **[כז]** ויגש וישק לו וירוז את ריזו בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריזו בני כריזו
 שדה אשר ברכו יהוה: שיש **[כח]** ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב הדגן
 ותירש: **[כט]** יעבדוך עמים וישתווו לך לאמים הוה גביר לאוזיך וישתווו לך בני אמך
 ארריך ארוך ומברכיך ברוך: **[ל]** ויהי כאשר כלה יצווק לברך את יעקב ויהי אך יצא
 יצא יעקב מאת פני יצווק אביו ועשו אוזיו בא מצידו: **[לא]** ויעש גם הוא מטעמים ויבא
 לאביו ויאמר לאביו יקם אביו ויאכל מציד בני בעבר תברכני נפשך: **[לב]** ויאמר לו
 יצווק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: **[לג]** ויזרד יצווק וזרדה גדלה עד מאד
 ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה:
[לד] כשמע עשו את דברי אביו ויעקב צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני
 גם אני אביו: **[לה]** ויאמר בא אוזיך במרמה ויקוז ברכתך: **[לו]** ויאמר הכי קרא שמו
 יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקוז והנה עתה לקוז ברכתי ויאמר הלא אעלת לי
 ברכה: **[לז]** ויען יצווק ויאמר לעשו הן גביר שמתני לך ואת כל אוזיו נתתי לו לעבדים
 ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני: **[לח]** ויאמר עשו אל אביו הברכה אוזת
 הוא לך אביו ברכני גם אני אביו וישא עשו קלו ויברך: **[לט]** ויען יצווק אביו ויאמר אליו
 הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: **[מ]** ועל זורבך תזויה ואת אוזיך
 תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: **[מא]** וישטם עשו את יעקב על
 הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אביו ואהרגה את יעקב אוזי:
[מב] ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלחו ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר
 אליו הנה עשו אוזיך מתנזם לך להרגך: **[מג]** ועתה בני שמע בקלי וקום ברוז לך אל
 לבן אוזי זרנה: **[מד]** וישבת עמו ימים אוזדים עד אשר תשוב זומת אוזיך: **[מה]** עד
 שוב אף אוזיך ממך ושכוז את אשר עשית לו ושלוזתי ולקוזתיך משם למה אשכל גם
 שניכם יום אוזוד: **[מו]** ותאמר רבקה אל יצווק קצתי בזויי מפני בנות זות אם לקוז יעקב
 אשה מבנות זות כאלה מבנות הארץ למה לי זויים: **[מז]** ויקרא יצווק אל יעקב
 ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקוז אשה מבנות כנען: **[מח]** קום לך פדנה ארם ביתה
 בתואל אביו אמך וקוז לך משם אשה מבנות לבן אוזי אמך: **[מט]** ואל שדי יברך אתך
 ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: **[נ]** ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
 לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: שביעי **[ה]** וישלחו יצווק את יעקב
 וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אוזי רבקה אם יעקב ועשו: **[ו]** וירא עשו כי
 ברך יצווק את יעקב ושלחו אתו פדנה ארם לקוזת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו
 לאמר לא תקוז אשה מבנות כנען: מפטיר **[ז]** וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה
 ארם: **[ח]** וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצווק אביו: **[ט]** וילך עשו אל ישמעאל
 ויקוז את מוזלת בת ישמעאל בן אברהם אוזות נביות על נשיו לו לאשה:

פרשת ויצא

[י] ויצא יעקב מבאר שבע וילך זרנה: **[יא]** ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש ויקוז
 מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא: **[יב]** ויזולם והנה סלם מצב ארצה
 וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: **[יג]** והנה יהוה נצב עליו

ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך
 אתננה ולזרעך: **(יד)** והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו
 בך כל משפחות האדמה ובזרעך: **(טו)** והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך
 והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:
(טז) וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: **(יז)** ויירא
 ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: **(יח)** וישכם
 יעקב בבקר ויקוז את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויעק שמן על ראשה:
(יט) ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה: **(כ)** וידר יעקב
 נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לזום
 לאכל ובגד ללבוש: **(כא)** ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים:
(כב) והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו
 לך: שני **פרק-כט(א)** וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: **(ב)** וירא והנה באר
 בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים
 והאבן גדלה על פי הבאר: **(ג)** ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
 והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: **(ד)** ויאמר להם יעקב אזוי
 מאין אתם ויאמרו מזורן אנחנו: **(ה)** ויאמר להם הידעתם את לבן בן נזור ויאמרו ידענו:
(ו) ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רוזל בתו באה עם הצאן: **(ז)** ויאמר הן
 עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: **(ח)** ויאמרו לא נוכל עד
 אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: **(ט)** עודנו
 מדבר עמם ורוזל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: **(י)** והי כאשר ראה יעקב
 את רוזל בת לבן אזוי אמו ואת צאן לבן אזוי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי
 הבאר וישק את צאן לבן אזוי אמו: **(יא)** וישק יעקב לרוזל וישא את קלו ויברך: **(יב)** ויגד
 יעקב לרוזל כי אזוי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: **(יג)** והי כשמע
 לבן את שמע יעקב בן אוזתו וירץ לקראתו ויזבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר
 ללבן את כל הדברים האלה: **(יד)** ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו זודש
 ימים: **(טו)** ויאמר לבן ליעקב הכי אזוי אתה ועבדתני זזנם הגידה לי מה משכרתך:
(טז) וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רוזל: **(יז)** ועיני לאה רכות ורוזל
 היתה יפת תאר ויפת מראה: שלישי **(יח)** ויאהב יעקב את רוזל ויאמר אעבודך שבע
 שנים ברוזל בתך הקטנה: **(יט)** ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אזור
 שבה עמדי: **(כ)** ויעבד יעקב ברוזל שבע שנים והיו בעיניו כימים אזורים באהבתו
 אתה: **(כא)** ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה:
(כב) ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: **(כג)** והי בערב ויקוז את לאה בתו
 ויבא אתה אליו ויבא אליה: **(כד)** ויתן לבן לה את זלפה שפוזתו ללאה בתו שפוזתה:
(כה) והי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברוזל עבדתי
 עמך ולמה רבייתני: **(כו)** ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה:
(כז) מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים
 אזורות: **(כח)** ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רוזל בתו לו לאשה: **(כט)** ויתן

לבן לרוזל בתו את בלהה שפוזתו לה לשפוזת: **(ל)** ויבא גם אל רוזל ויאהב גם את רוזל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אזורות: **(לא)** וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתוז את רוזמה ורוזל עקרה: **(לב)** ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: **(לג)** ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: **(לד)** ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: **(לה)** ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: **פרק-לא)** ותרא רוזל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רוזל באוזתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: **(ב)** ויזור אף יעקב ברוזל ויאמר התוזת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: **(ג)** ותאמר הגה אמותי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: **(ד)** ויתן לו את בלהה שפוזתה לאשה ויבא אליה יעקב: **(ה)** ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: **(ו)** ותאמר רוזל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: **(ז)** ותהר עוד ותלד בלהה שפוזת רוזל בן שני ליעקב: **(ח)** ותאמר רוזל נפתולי אלהים נפתלתי עם אזותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: **(ט)** ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקוז את זלפה שפוזתה ונתן אתה ליעקב לאשה: **(י)** ותלד זלפה שפוזת לאה ליעקב בן: **(יא)** ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד: **(יב)** ותלד זלפה שפוזת לאה בן שני ליעקב: **(יג)** ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: רביעי **(יד)** וילך ראובן בימי קציר זוטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רוזל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: **(טו)** ותאמר לה המעט קוזתך את אישי ולקוזת גם את דודאי בני ותאמר רוזל לכן ישכב עמך הלילה תוזת דודאי בנך: **(טז)** ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: **(יז)** וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן זומישי: **(יח)** ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפוזתי לאישי ותקרא שמו יששכר: **(יט)** ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: **(כ)** ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון: **(כא)** ואזור ילדה בת ותקרא את שמה דינה: **(כב)** ויזכר אלהים את רוזל וישמע אליה אלהים ויפתוז את רוזמה: **(כג)** ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את זורפתי: **(כד)** ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אזור: **(כה)** ויהי כאשר ילדה רוזל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלוזני ואלכח אל מקומי ולארצי: **(כו)** תגה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכח כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: **(כז)** ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי זון בעיניך נזושתי ויברכני יהוה בגללך: זומישי **(כח)** ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: **(כט)** ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: **(ל)** כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: **(לא)** ויאמר מיה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: **(לב)** אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שיה נקד וטלוא וכל שיה זזום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: **(לג)** וענתה בי צדקתי ביום מזור כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וזזום בכשבים

גָּזַב הוּא אֲתִי: **לד** וַיֹּאמֶר לִבָּן הֵן לֹא יֵהִי כַדְבָּרְךָ: **לה** וַיִּסַּר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַתִּישִׁים הַעֲקָדִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל הָעֵזִים הַנִּקְדוּת וְהַטְּלָאֵת כָּל אֲשֶׁר לִבָּן בּוֹ וְכָל זָוִם בְּכֶשֶׁבִים וַיִּתֵּן בְּיַד בְּנָיו: **לו** וַיֵּשֶׁם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינֵוּ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת צֶאֱן לִבָּן הַנּוֹתֶרֶת: **לז** וַיִּקְחוּ לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל לִבְנֵה לֹזוֹ וּלְזֹו וְעֶרְמוֹן וַיִּפְעַל בְּהֵן פְּעֻלֹת לִבְנוֹת מוּזוּשָׁף הַלִּבָּן אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלוֹת: **לח** וַיַּעַז אֶת הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פְּעַל בְּרֵהטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֶּאֱן לְשִׁתוֹת לִנְכוֹז הַצֶּאֱן וַיִּזְמַנֶּה בְּבֹאֵן לְשִׁתוֹת: **לט** וַיִּזְמַן הַצֶּאֱן אֶל הַמִּקְלוֹת וַתִּלְדֹּן הַצֶּאֱן עֲקָדִים נְקָדִים וְטְלָאִים: **מ** וְהַכְּשֻׁבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֶּאֱן אֶל עֲקָד וְכָל זָוִם בְּצֶאֱן לִבָּן וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לִבְדוֹ וְלֹא שִׁתָּם עַל צֶאֱן לִבָּן: **מא** וְהָיָה בְּכָל יוֹזֵם הַצֶּאֱן הַמִּקְשָׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת הַמִּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֶּאֱן בְּרֵהטִים לַיּוֹזְמָנָה בַּמִּקְלוֹת: **מב** וּבַהֲעֲטִיף הַצֶּאֱן לֹא יֵשִׁים וְהָיָה הָעֲטָפִים לִלִּבָּן וְהַקְשָׁרִים לַיַּעֲקֹב: **מג** וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מֵאֵד מֵאֵד וַיְהִי לוֹ צֶאֱן רַבּוֹת וּשְׁפֹזוֹת וְעֲבָדִים וְגַמְלִים וּזְמֹרִים: **מד** **לא** וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי בְנֵי לִבָּן לֵאמֹר לִקְחוּ יַעֲקֹב אֶת כָּל אֲשֶׁר לֵאבִינוֹ וּמֵאֲשֶׁר לֵאבִינוֹ עֲשֵׂה אֶת כָּל הַכְּבֹד הַזֶּה: **מ** וַיִּרְא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לִבָּן וְהִנֵּה אֵינְנוֹ עִמּוֹ כְּתַמוּל שְׁלֹשׁוֹם: **מז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵלֶּיָּה עֹמֵךְ: **מח** וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרוּזֹל וְלִלְאָה הַשְּׂדֵה אֶל צֶאֱנוֹ: **מט** וַיֹּאמֶר לָהֵן רֵאָה אֲנֹכִי אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינְנוֹ אֵלַי כְּתַמֵּל שְׁלֹשָׁם וְאֵלֶּהִי אֲבִי הִיָּה עִמָּדִי: **נ** וְאַתְּנָה יִדְעָתָן כִּי בְּכָל כּוֹזֵי עֲבָדְתִּי אֶת אֲבִיכֶן: **נא** וְאֲבִיכֶן הַתֵּל בִּי וְהַזּוֹכֵף אֶת מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֵׂרֶת מַנִּים וְלֹא נָתַנּוּ אֱלֹהִים לְהַרְעֵ עִמָּדִי: **נב** אִם כֹּה יֹאמֶר נְקָדִים יְהִיָּה שְׁכַרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל הַצֶּאֱן נְקָדִים וְאִם כֹּה יֹאמֶר עֲקָדִים יְהִיָּה שְׁכַרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל הַצֶּאֱן עֲקָדִים: **נג** וַיִּשַׁל אֱלֹהִים אֶת הַצֶּאֱן וַיִּשְׁלַח נְקָדִים וְכֹרְדִים: **נד** וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֵּאךְ הָאֱלֹהִים בְּזוֹכֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הַנְּנִי: **נה** וַיֹּאמֶר אֶת שֵׁם נָא עֵינֶיךָ וְרֵאָה כָּל הָעֲתָדִים הָעֲלִים עַל הַצֶּאֱן עֲקָדִים כָּל אֲשֶׁר לִבָּן עֲשֵׂה לָךְ: **נו** אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית אֶל אֲשֶׁר מִשְׁזוֹת שֵׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִּי שֵׁם נָדַר עֲתָה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתְּךָ: **נז** וַתַּעַן רוּזֹל וְלֵאָה וַתֹּאמְרֵנָה לוֹ הָעוֹד לָנוּ זוֹלָק וְנִזְוֹלָה בְּבֵית אֲבִינוֹ: **נח** הֲלוֹא זָכְרִינוֹת נִזְוִשְׁבְּנוּ לוֹ כִּי מִכְרָנוּ וַיֹּאכֵל גַּם אֲכֹל אֶת כִּסְפֵנוֹ: **נט** כִּי כָּל הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הֵצִיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוֹ לָנוּ הוּא וְלִבְנֵינוּ וְעַתָּה כָּל אֲשֶׁר אֲמַר אֱלֹהִים אֲלֶיךָ עֲשֵׂה: **נז** וַיִּקָּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת בְּנָיו וְאֶת נְשָׁיו עַל הַגַּמְלִים: **נח** וַיִּנְהַג אֶת כָּל מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל רִכְשׁוֹ אֲשֶׁר רִכַּשׁ מִקְנֵה קַנְיָנוֹ אֲשֶׁר רִכַּשׁ בַּפְּדֹן אֲרָם לְבוֹא אֶל יִשְׂזֹק אֲבִיו אֲרֵצָה כְּנַעַן: **נח** וּלִבָּן הַלֵּךְ לָזוֹז אֶת צֶאֱנוֹ וַתִּגְנֹב רוּזֹל אֶת הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לֵאבִיָּה: **כ** וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֵב לִבָּן הָאֲרָמִי עַל בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרוּז הוּא: **כא** וַיְבָרוּז הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקָּם וַיַּעֲבֵר אֶת הַנְּהָר וַיִּשֶׁם אֶת פְּנֵי הַר הַגִּלְעָד: **כב** וַיַּגֵּד לִלִּבָּן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרוּז יַעֲקֹב: **כג** וַיִּקְחוּ אֶת אֲזוּזֵי עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אֲזוּרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבַּק אֶתוֹ בַּהֵר הַגִּלְעָד: **כד** וַיִּבֵּא אֱלֹהִים אֶל לִבָּן הָאֲרָמִי בְּזוֹכֹם הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְּׁמַר לָךְ פֶּן תִּדְבַּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רַע: **כה** וַיִּשְׁגַּע לִבָּן אֶת יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תִּקַּע אֶת אֵהְלוֹ בַּהֵר וּלִבָּן תִּקַּע אֶת אֲזוּזֵי בַּהֵר הַגִּלְעָד: **כו** וַיֹּאמֶר לִבָּן לַיַּעֲקֹב מַה עֲשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת לִבְבִי וַתִּנְהַג אֶת בְּנֹתַי כְּשִׁבְיֹת זֹרָב: **כז** לְמַה נִּזְוִבְאֶת לְבָרוּז וַתִּגְנֹב אֶתִּי וְלֹא הִגַּדְתָּ לִּי וְאֲשַׁלְּזֶךָ בְּשִׁמּוּזָה וּבְשָׁרִים בְּתַף וּבְכִנּוּר: **כח** וְלֹא

נטשתי לזשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשוי: **(כט)** יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: **(ל)** ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: **(לא)** ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי: **(לב)** עם אשר תמצא את אלהיך לא יזיה גגד אזוינו הכר לך מה עמדי וקוז לך ולא ידע יעקב כי רוזל גנבתם: **(לג)** ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רוזל: **(לד)** ורוזל לקוזה את התרפים ותשמים בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: **(לה)** ותאמר אל אביה אל יזור בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויופשי ולא מצא את התרפים: **(לו)** ויזור ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה זוטאתי כי דלקת אזורי: **(לז)** כי משישת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה גגד אזוי ואזויך ויכיוזו בין שנינו: **(לח)** זה עשרים שנה אנכי עמך רוזליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: **(לט)** טרפה לא הבאתי אליך אנכי אזוטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: **(מ)** הייתי ביום אכלני זורב וקרזו בלילה ותדד שנתי מעיני: **(מא)** זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותזולף את משכרתי עשרת מנים: **(מב)** לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופוזד יצוק היה לי כי עתה ריקם שלזותני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויכוז אמש: שביעי **(מג)** ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: **(מד)** ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: **(מה)** ויקוז יעקב אבן וירימה מצבה: **(מו)** ויאמר יעקב לאזוי לקטו אבנים ויקוזו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: **(מז)** ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: **(מח)** ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: **(מט)** והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: **(נ)** אם תענה את בנותי ואם תקוז נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: **(נא)** ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: **(נב)** עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: **(נג)** אלהי אברהם ואלהי זוזור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפוזד אביו יצוק: **(נד)** ויזבוז יעקב זבוז בהר ויקרא לאזוי לאכל לזם ויאכלו לזם וילינו בהר: מפטיר **פרק-לבנא** וישכם לבן בבקר ויזשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו: **(נז)** ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: **(נח)** ויאמר יעקב כאשר ראם מוזנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מוזנים:

פרשת וישלח

(ד) וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אזוי ארצה שעיר עדה ארום: **(ה)** ויצו אתם לאמר כה תאמרו ללאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואזור עד עתה: **(ו)** ויהי לי שור וזמור צאן ועבד ושפוזת ואשלזת להגיד לאדני למצא זון בעיניך: **(ז)** וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אזויך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע

מאות איש עמו: **(ז)** וירא יעקב מאד ויצר לו ויזק את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מוזנות: **(ט)** ויאמר אם יבוא עשו אל המוזנה האזנת והכחו והיה המוזנה הנשאר לפליטה: **(י)** ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: **(יא)** קטנתי מכל הזוסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מוזנות: **(יב)** הציילני נא מיד אוזי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בני: **(יג)** ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כזולל הים אשר לא יספר מרב: **(יד)** ויכן שם בלילה ההוא ויקוז מן הבא בידו מנוזה לעשו אזויו: **(טו)** עינים מאתים ותישים עשרים רזלים מאתים ואילים עשרים: **(טז)** גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: **(יז)** ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוזו תשימו בין עדר ובין עדר: **(יח)** ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אזוי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: **(יט)** ואמרת לעבדך ליעקב מנוזה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אזורינו: **(כ)** ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אזורי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: **(כא)** ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אזורינו כי אמר אכפרה פניו במנוזה ההלכת לפני ואזורי כן אראה פניו אולי ישא פני: **(כב)** ותעבר המנוזה על פניו והוא לן בלילה ההוא במנוזה: **(כג)** ויקם בלילה הוא ויקוז את שתי נשיו ואת שתי שפוזותיו ואת אוזד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: **(כד)** ויקוזם ויעברם את הנזול ויעבר את אשר לו: **(כה)** ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: **(כו)** וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: **(כז)** ויאמר שלוחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלוך כי אם ברכתני: **(כח)** ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: **(כט)** ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: **(ל)** וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: **(לא)** ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: **(לב)** ויזרוז לו השמש כאשר עבר את פנאל והוא צלע על ירכו: **(לג)** על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: **(פרק-לג)** וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויזק את הילדים על לאה ועל רזל ועל שתי השפוזות: **(ב)** וישם את השפוזות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אזורנים ואת רזל ואת יוסף אזורנים: **(ג)** והוא עבר לפניהם וישתוו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אזויו: **(ד)** וירק עשו לקראתו ויזבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו: **(ה)** וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר זזן אלהים את עבדך: **(ו)** רביעי: **(ז)** ותגשן השפוזות הנה וילדיהן ותשתזוין: **(ח)** ותגש גם לאה וילדיה וישתזו ויאזר נגש יוסף ורזל וישתזו: **(ט)** ויאמר מי לך כל המנוזה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא זון בעיני אדני: **(י)** ויאמר עשו יש לי רב אזוי יהי לך אשר לך: **(יא)** ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי זון בעיניך ולקוזת מנוזתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: **(יא)** קוז נא את ברכתי אשר הבאת לך כי זונני אלהים וכי יש לי כל ויפער בו ויקוז: **(יב)** ויאמר

נסעה ונלכה ואלכה לנגדר: **(יג)** ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן
 והבקר עלות עלי ודפקום יום אוזד ומתו כל הצאן: **(יד)** יעבר נא אדני לפני עבדו ואני
 אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני
 שעירה: **(טו)** ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא זון
 בעיני אדני: **(טז)** וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: **(יז)** ויעקב נסע סכתה ויבן לו
 בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: **(יח)** ויבא יעקב שלם עיר
 שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויוזן את פני העיר: **(יט)** ויקן את זולקת השדה
 אשר נטה שם אהלו מיד בני זמור אבי שכם במאה קשיטה: **(כ)** ויצב שם מזבוח ויקרא
 לו אל אלהי ישראל: **זמיר-לדנא** ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב
 לראות בבנות הארץ: **(כא)** וירא אתה שכם בן זמור הזוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
 אתה ויענה: **(כב)** ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער:
(כג) ויאמר שכם אל זמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: **(כד)** ויעקב שמע
 כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והזורש יעקב עד באם: **(כה)** ויצא זמור
 אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: **(כו)** ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
 ויזור להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: **(כז)** וידבר
 זמור אתם לאמר שכם בני זושקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: **(כח)** והתזותנו
 אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: **(כט)** ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
 שבו וסזורו והאזונו בה: **(ל)** ויאמר שכם אל אביה ואל אזויה אמצא זון בעיניכם
 ואשר תאמרו אלי אתן: **(לא)** הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו
 לי את הנער לאשה: **(לב)** ויענו בני יעקב את שכם ואת זמור אביו במרמה וידברו אשר
 טמא את דינה אזותם: **(לג)** ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אזותנו
 לאיש אשר לו ערלה כי זרפה הוא לנו: **(לד)** אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל
 לכם כל זכר: **(לה)** ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם
 אוזד: **(לו)** ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחונו את בתנו והלכנו: **(לז)** וייטבו דבריהם
 בעיני זמור ובעיני שכם בן זמור: **(לח)** ולא אוזר הנער לעשות הדבר כי זופץ בבת
 יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: **(לח)** ויבא זמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל
 אנשי עירם לאמר: **(כא)** האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסזרו אתה
 והארץ הגה רזבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם:
(כב) אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אוזד בהמול לנו כל זכר
 כאשר הם נמלים: **(כג)** מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו
 אתנו: **(כד)** וישמעו אל זמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי
 שער עירו: **(כה)** והי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אזוי
 דינה איש זורבו ויבאו על העיר בטוח ויהרגו כל זכר: **(כו)** ואת זמור ואת שכם בנו הרגו
 לפי זורב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: **(כז)** בני יעקב באו על הזוללים ויבוז העיר
 אשר טמאו אזותם: **(כח)** את צאנם ואת בקרם ואת זמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר
 בשדה לקחו: **(כט)** ואת כל זיכלם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבוז ואת כל אשר
 בבית: **(ל)** ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני

ובפרו'י ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: **[לא]** ויאמרו הכוונה יעשה את אוזותנו: **(פ)** **פרק-לה(א)** ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבוח לאל הנראה אליך בברוזך מפני עשו אוזיר: **[ב]** ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנזכר אשר בתככם והטהרו והזליפו שמלותיכם: **[ג]** ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבוח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: **[ד]** ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנזכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תזות האלה אשר עם שכם: **[ה]** ויסעו ויהי זזתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אזרי בני יעקב: **[ו]** ויבא יעקב לזזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: **[ז]** ויבן שם מזבוח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברוזו מפני אזויו: **[ח]** ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתזות לבית אל תזות האלון ויקרא שמו אלון בכות: **(פ)** **[ט]** וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: **[י]** ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: **[יא]** ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מזולציק יצאו: שישוי **[יב]** ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אוזירך אתן את הארץ: **[יג]** ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: **[יד]** ויעב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: **[טו]** ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: **[טז]** ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רוזל ותקש בלדתה: **[יז]** ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: **[יח]** ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: **[יט]** ותמת רוזל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לזום: **[כ]** ויעב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רוזל עד היום: **[כא]** ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: **[כב]** ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל **(פ)** ויהיו בני יעקב שנים עשר: **[כג]** בני לאה בכור יעקב ראובן ושבעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון: **[כד]** בני רוזל יוסף ובנימין: **[כה]** ובני בלהה שפזות רוזל דן ונפתלי: **[כו]** ובני זלפה שפזות לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: **[כז]** ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא זכרון אשר גר שם אברהם ויצחק: **[כח]** ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה: **[כט]** ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: **(פ)** **פרק-לוא(א)** ואלה תלדות עשו הוא אדום: **[ב]** עשו לקחו את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון הזזתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון הזזתי: **[ג]** ואת בשמת בת ישמעאל אוזות נביות: **[ד]** ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת ילדה את רעואל: **[ה]** ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרוז אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: **[ו]** ויקחו עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אזויו: **[ז]** כי היה רכושם רב משבת יזודו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: **[ח]** וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: **[ט]** ואלה תלדות עשו אביו אדום בהר שעיר: **[י]** אלה שמות בני עשו אליפו בן

עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: **יא** ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: **יב** ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: **יג** ואלה בני רעואל נזות וזרוז שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: **יד** ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרוז: **טו** אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלופ תימן אלופ אומר אלופ צפו אלופ קנז: **טז** אלופ קרוז אלופ געתם אלופ עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: **יז** ואלה בני רעואל בן עשו אלופ נזות אלופ זרוז אלופ שמה אלופ מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: **יח** ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלופ יעיש אלופ יעלם אלופ קרוז אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: **יט** אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: **כ** אלה בני שעיר הזורי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: **כא** ודישון ואצר ודישן אלה אלופי הזורי בני שעיר בארץ אדום: **כב** ויהיו בני לוטן זורי והימם ואוזות לוטן תמנע: **כג** ואלה בני שובל עלון ומנזות ועיבל שפו ואונם: **כד** ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את הזמרים לצבעון אביו: **כה** ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה: **כו** ואלה בני דישן זומדן ואשבן ויתרן וכתרן: **כז** אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן: **כח** אלה בני דישן עוץ וארן: **כט** אלה אלופי הזורי אלופ לוטן אלופ שובל אלופ צבעון אלופ ענה: **ל** אלופ דשן אלופ אצר אלופ דישן אלה אלופי הזורי לאלפיהם בארץ שעיר: **פ** **לא** ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: **לב** וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: **לג** וימת בלע וימלך תזותיו יובב בן זרוז מבצרה: **לד** וימת יובב וימלך תזותיו זושם מארץ התימני: **לה** וימת זושם וימלך תזותיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: **לו** וימת הדד וימלך תזותיו שמלה ממשרקיה: **לז** וימת שמלה וימלך תזותיו שאול מרוזבות הגהר: **לח** וימת שאול וימלך תזותיו בעל זונן בן עכבור: **לט** וימת בעל זונן בן עכבור וימלך תזותיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: מפטיר **מ** ואלה שמות אלופי עשו למשפוחתם למקמתם בשמתם אלופ תמנע אלופ עלוה אלופ יתת: **מא** אלופ אהליבמה אלופ אלה אלופ פינן: **מב** אלופ קנז אלופ תימן אלופ מבצר: **מג** אלופ מגדיאל אלופ עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אוזותם הוא עשו אבי אדום:

פרשת וישב

א וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: **ב** אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אוזיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: **ג** וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: **ד** ויראו אוזיו כי אתו אהב אביהם מכל אוזיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: **ה** ויוזלם יוסף זולום ויגד לאוזיו ויוספו עוד שנא אתו: **ו** ויאמר אליהם שבעו נא הזולום הזה אשר זלמתי: **ז** והנה אנזנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתזוין לאלמתי:

יז ויאמרו לו אזויו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על זולמותיו ועל דבריו: **יח** ויזלם עוד זלום אזור ויספר אתו לאזויו ויאמר הנה זולמתי זלום עוד והנה השמש והירח ואזור עשר כוכבים משתזזים לי: **יט** ויספר אל אביו ואל אזויו ויגער בו אביו ויאמר לו מה הזלום הזה אשר זולמת הבוא נבוא אני ואמך ואזיך להשתזזות כך ארצה: **כ** ויקנאו בו אזויו ואביו שמר את הדבר: **כא** וילכו אזויו לרעות את צאן אביהם בשכם: **כב** ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אזיך רעים בשכם לכה ואשלזוך אליהם ויאמר לו הנני: **כג** ויאמר לו לא ראה את שלום אזיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלזוהו מעמק זכרון ויבא שכמה: **כד** וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: **כה** ויאמר את אזויו אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים: **כו** ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים לכה דתיעה וילך יוסף אזור אזויו וימצאם בדתן: **כז** ויראו אתו מרזוק ובטרים יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: **כח** ויאמרו איש אל אזויו הנה בעל הזולמות הלזה בא: **כט** ועתה לכו ונהרגוהו ונשלכהו באזור הברות ואמרנו זויה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו זולמתי: **ל** וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: **לא** ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלזו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: **לב** ויהי כאשר בא יוסף אל אזויו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: **לג** ויקוזהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: **לד** וישבו לאכל לזם וישאו עיניהם ויראו והנה ארוזת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: **לה** ויאמר יהודה אל אזויו מה בצע כי נהרג את אזוינו וכסינו את דמו: **לו** לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אזוינו בשרנו הוא וישמעו אזויו: **לז** ויעברו אנשים מדינים סוזרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: **לח** וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: **לט** וישב אל אזויו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: **מ** ויקוזהו את כתנת יוסף וישזוטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: **מא** וישלזו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: **מב** ויכירה ויאמר כתנת בני זויה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: **מג** ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: **מד** ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנזמו וימאן להתנזם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: **מה** והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטפר סריס פרעה שר הטבזזים: **מז** ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אזויו ויט עד איש עדלמי וישמו זוירה: **מח** וירא שם יהודה בת איש כנעני וישמו שוע ויקוזהו ויבא אליה: **מט** ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: **נ** ותהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו אונן: **נא** ותספ עוד ותלד בן ויקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: **נב** ויקוזהו יהודה אשה לער בכורו ושבמה תמר: **נג** ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה: **נד** ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אזיך ויבם אתה והקם זרע לאזיך: **נה** וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אזויו ושזזת ארצה לבלתי נתן זרע לאזויו: **נו** וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם אתו: **נז** ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי

אלמנה בית אביך עד גדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאזויו ותלך תמר ותשב בית אביה: **(יב)** וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינזום יהודה ויעל על גזוי צאנו הוא וזוירה רעהו העדלמי תמנתה: **(יג)** ויגד לתמר לאמר הגה זומיך עלה תמנתה לנז צאנו: **(יד)** ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתחו עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: **(טו)** ויראה יהודה ויזשבה לזונה כי כסתה פניה: **(טז)** ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: **(יז)** ויאמר אנכי אשלחו גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלוחך: **(יח)** ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר זותמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: **(יט)** ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: **(כ)** וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקזות הערבון מיד האשה ולא מצאה: **(כא)** וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: **(כב)** וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: **(כג)** ויאמר יהודה תקזו לה פן נהיה לבוז הגה שלוחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: **(כד)** ויהי כמשלש זודשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הגה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאה ותשרף: **(כה)** הוא מוצאת והיא שלוחה אל זומיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי הזותמת והפתילים והמטה האלה: **(כו)** ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: **(כז)** ויהי בעת לדתה והגה תאומים בבטנה: **(כח)** ויהי בלדתה ויתן יד ותקזו המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: **(כט)** ויהי כמשיב ידו והגה יצא אזויו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: **(ל)** ואזור יצא אזויו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרוז: **זומישי פרק-לט(א)** ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: **(ב)** ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: **(ג)** וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: **(ד)** וימצא יוסף זון בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: **(ה)** ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: **(ו)** ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלזום אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: **(ז)** ויהי אזור הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: **(ח)** ויבאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו: **(ט)** איננו גדול בבית הזה ממני ולא זושך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וזוטאתי לאלהים: **(י)** ויהי כדברה אל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: **(יא)** ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: **(יב)** ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: **(יג)** ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה: **(יד)** ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצזק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: **(טו)** ויהי

כשמועו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויעא הזוועה: **{טז}** ותנוז בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: **{יז}** ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצווק בני: **{יח}** ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס הזוועה: **{יט}** ויהי כשמוע אדניו את דברי אשתי אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויזור אפנו: **{כ}** ויקוז אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: **{כא}** ויהי יהוה את יוסף ויט אליו זוסד ויתן זוזו בעיניו שר בית הסהר: **{כב}** ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: **{כג}** אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליחו: **{כד}** **פרק-מא** ויהי אזור הדברים האלה זוטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: **{כה}** ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: **{כו}** ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: **{כז}** ויפקד שר הטבחים את יוסף וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: **{כח}** ויזלמו זולום שניהם איש זולמו בלילה אזור איש כפתרון זולמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: **{כט}** ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: **{ל}** וישאל את סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: **{לא}** ויאמרו אליו זולום זולמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: **{לב}** ויספר שר המשקים את זולמו ליוסף ויאמר לו בזולומי והנה גפן לפני: **{לג}** ובגפן שלשה שריגם והוא כפרוזת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: **{לד}** וכוס פרעה בידי ואקוז את הענבים ואשזוט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: **{לה}** ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: **{לז}** בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: **{לח}** כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי זוסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: **{לח}** כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: **{לט}** וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בזולומי והנה שלשה סלי זורי על ראשי: **{מ}** ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: **{מא}** ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: **{מב}** בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: **{מג}** ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: **{מד}** וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: **{מז}** ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: **{מז}** ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכזוהו:

פרשת מקץ

{א} ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה זולם והנה עמד על היאר: **{ב}** והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באזו: **{ג}** והנה שבע פרות אזורות עלות אזוריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר:

ד ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: **ה** וישן ויזלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אוזר בריאות וטבות: **ו** והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמוזות אוזריהן: **ז** ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה זלום: **ח** ויהי בבקר ותפעם רוזו וישלזו ויקרא את כל זורטמי מצרים ואת כל זכמיה ויספר פרעה להם את זלמו ואין פותר אותם לפרעה: **ט** וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את זוטאי אני מזכיר היום: **י** פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבזים אתי ואת שר האפים: **יא** ונזלמה זלום בלילה אוזר אני והוא איש כפתרון זלמו זלמנו: **יב** ושם אתנו גער עברי עבד לשר הטבזים ונספר לו ופתר לנו את זלמתינו איש כזלמו פתר: **יג** ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: **יד** וישלזו פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלוז ויזלף שמלתיו ויבא אל פרעה: **טו** ויאמר פרעה אל יוסף זלום ופתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע זלום לפתר אתו: **טז** ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: **יז** וידבר פרעה אל יוסף בזלמי הנני עמד על שפת היאר: **יח** והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרענה באזו: **יט** והנה שבע פרות אוזרות עלות אוזריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: **כ** ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: **כא** ותבאנה אל קרבנה ולא גודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתזולה ואיקץ: **כב** וארא בזלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אוזר מלאת וטבות: **כג** והנה שבע שבלים צמוזות דקות שדופות קדים צמוזות אוזריהם: **כד** ותבלען השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות ואמר אל הזורטמים ואין מגיד לי: **כה** ויאמר יוסף אל פרעה זלום פרעה אוזר הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: **כו** שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה זלום אוזר הוא: **כז** ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אוזריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב: **כח** הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: **כט** הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: **ל** וקמו שבע שני רעב אוזריהן ונשכחו כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: **לא** ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אוזרי כן כי כבד הוא מאד: **לב** ועל השנות הזלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו: **לג** ועתה ירא פרעה איש נבון וזכם וישיתו על ארץ מצרים: **לד** יעשה פרעה ויפקד ויפקד פקדים על הארץ וזמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: **לה** ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תזות יד פרעה אכל בערים ושמרו: **לו** והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: **לז** וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: **לח** ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוזו אלהים בו: שליש **לט** ויאמר פרעה אל יוסף אוזרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וזכם כמוך: **מ** אתה תהיה על ביתי ועל פיר ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: **מא** ויאמר פרעה אל יוסף

ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: **(מב)** ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי עשׂי וישם רבד הזהב על צוארו: **(מג)** וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: **(מד)** ויאמר פרעה אל יוסף אנני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: **(מה)** ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענז ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: **(מו)** ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: **(מז)** ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: **(מח)** ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: **(מט)** ויצבר יוסף בר כוזול הים הרבה מאד עד כי זודל לספר כי אין מספר: **(נ)** וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: **(נא)** ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: **(נב)** ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: רביעי: **(נג)** ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: **(נד)** ותזלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לזום: **(נה)** ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללזום ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: **(נו)** והרעב היה על כל פני הארץ ויפתזו יוסף את כל אשר בהם ויעבר למצרים ויזווק הרעב בארץ מצרים: **(נז)** וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי זווק הרעב בכל הארץ: **פרק-** **מב(א)** וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: **(ב)** ויאמר הגה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונזויה ולא נמות: **(ג)** וירדו אזוי יוסף עשרה לשבר בר מבצרים: **(ד)** ואת בנימין אזוי יוסף לא שלחו יעקב את אזוי כי אמר פן יקראנו אסון: **(ה)** ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: **(ו)** ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אזוי יוסף וישתזוו לו אפים ארצה: **(ז)** וירא יוסף את אזוי ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: **(ח)** ויכר יוסף את אזוי והם לא הכרהו: **(ט)** ויכר יוסף את הזלמות אשר זולם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: **(י)** ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: **(יא)** כלנו בני איש אזור נזונו כנים אנזונו לא היו עבדיך מרגלים: **(יב)** ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: **(יג)** ויאמרו שנים עשר עבדיך אזוים אנזונו בני איש אזור בארץ כנען והגה הקטן את אבינו היום והאזור איננו: **(יד)** ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אכלם לאמר מרגלים אתם: **(טו)** בזאת תבזונו זוי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אזוים הקטן הגה: **(טז)** שלזונו מכם אזור ויקחו את אזוים ואתם האסרו ויבזונו דבריים האמת אתכם ואם לא זוי פרעה כי מרגלים אתם: **(יז)** ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: **(יח)** ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וזו את האלהים אנני ירא: **(יט)** אם כנים אתם אזוים אזור יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: **(כ)** ואת אזוים הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריים ולא תמותו ויעשו כן: **(כא)** ויאמרו איש אל אזוי אבל אשמים אנזונו על אזונו אשר ראינו ערת נפשו

בהתחוננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: **כב** ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תזוטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הגה נדרש: **כג** והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: **כד** ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקוז מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: **כה** ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: **כו** וישאו את שברם על זמריהם וילכו משם: **כז** ויפתחו האוזר את שקו לתת מספוא לזמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתוזתו: **כח** ויאמר אל אוזיו הושב כספי וגם הגה באמתוזתי ויצא לבם ויזרדו איש אל אוזיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: **כט** ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: **ל** דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: **לא** ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: **לב** שנים עשר אנחנו אזנים בני אבינו האוזר איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: **לג** ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אזויכם האוזר הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קונו ולכו: **לד** והביאו את אזויכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אזויכם אתן לכם ואת הארץ תסוורו: **לה** ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם ויראו: **לו** ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקונו עלי היו כלנה: **לז** ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמיית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: **לח** ויאמר לא ירד בני עמכם כי אוזיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה: **פרק-מג** והרעב כבד בארץ: **כ** ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: **כא** ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אזויכם אתכם: **כב** אם ישך משלוח את אוזינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: **כג** ואם אינך משלוח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אזויכם אתכם: **כד** ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אוז: **כה** ויאמרו שאול שאול האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם זוי היש לכם אוז ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אזויכם: **כו** ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלוחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונזויה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: **כז** אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתו אליך והצגתו לפניך וזוטאתי לך כל הימים: **כח** כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: **כט** ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קונו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנזה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: **ל** וכסף משנה קונו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתוזתיכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: **לא** ואת אזויכם קונו וקומו שובו אל האיש: **לב** ואל שדי יתן לכם רזמים לפני האיש ושלוח לכם את אזויכם אזור ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: **לג** ויקונו האנשים את המנזה הזאת ומשנה כסף לקונו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: שיש: **לד** וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבחו טבחו והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:

(יז) ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: **(יז)** וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתותינו בתזולה אנזונו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקזות אתנו לעבדים ואת זמרינו: **(יט)** ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתחו הבית: **(כ)** ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתזולה לשבר אכל: **(כא)** ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתותינו והנה כסף איש בפי אמתותנו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: **(כב)** וכסף אזור הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתותינו: **(כג)** ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתותיכם כספכם בא אלי ויצא אלהם את שמעון: **(כד)** ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירוזו רגליהם ויתן מספוא לזמריהם: **(כה)** ויכינו את המנוזה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לזם: **(כו)** ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנוזה אשר בידם הביתה וישתוו לו ארצה: **(כז)** וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו זוי: **(כח)** ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו זוי ויקדו וישתוו: **(כט)** וישא עיניו וירא את בנימין אזויו בן אמו ויאמר הנה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יזנך בני: שביעי **(ל)** וימהר יוסף כי נכמרו רזומיו אל אזויו ויבקש לבכות ויבא הזדרה ויבך שמה: **(לא)** וירוזן פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לזם: **(לב)** ושימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לזם כי תועבה הוא למצרים: **(לג)** וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: **(לד)** וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם זמש ידות וישתו וישכרו עמו: פרק-מד **(א)** ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתות האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתותו: **(ב)** ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתות הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: **(ג)** הבקר אור והאנשים שלזו המה וזמריהם: **(ד)** הם יצאו את העיר לא הרזיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אזורי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תזת טובה: **(ה)** הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נזוש נזוש בו הרעתם אשר עשיתם: **(ו)** וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: **(ז)** ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה זולילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: **(ח)** הן כסף אשר מצאנו בפי אמתותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: **(ט)** אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנזונו נהיה לאדני לעבדים: **(י)** ויאמר גם עתה כדבריתם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: **(יא)** וימהרו ויורדו איש את אמתותו ארצה ויפתחו איש אמתותו: **(יב)** ויופש בגדול הזול ובקטן כלה וימצא הגביע באמתות בנימן: **(יג)** ויקרעו שמלתם ויעמס איש על זמרו וישבו העירה: מפטיר **(יד)** ויבא יהודה ואזויו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: **(טו)** ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נזוש ינזוש איש אשר כמני: **(טז)** ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנזונו גם אשר נמצא הגביע בידו: **(יז)** ויאמר זולילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם:

פרשת וילך

יח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יזור אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: **יט** אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או און: **כ** ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואזויו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: **כא** ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: **כב** ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת: **כג** ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אזוים הקטן אתכם לא תספון לראות פני: **כד** ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: **כה** ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: **כו** ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אזוינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואזוינו הקטן איננו אתנו: **כז** ויאמר עבדך אבי אליו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: **כח** ויצא האזוד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: **כט** ולקוחותם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: **ל** ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: **לא** והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: **לב** כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וזטאתי לאבי כל הימים: **לג** ועתה ישב נא עבדך תזות הנער עבד לאדני והנער יעל עם אזויו: **לד** כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי: **לה** ואל יוסף להתאפק לכל הנעשים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אזויו: **לו** ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: **לז** ויאמר יוסף אל אזויו אני יוסף העוד אבי זוי ולא יכלו אזויו לענות אתו כי נבהלו מפניו: **לח** ויאמר יוסף אל אזויו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אזוים אשר מכרתם אתי מצרימה: **לה** ועתה אל תעצבו ואל יזור בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למוזיה שלוזני אלהים לפניכם: **לו** כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד זמש שנים אשר אין זריש וקציר: **לז** וישלוזני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהזויות לכם לפליטה גדלה: **לח** שליש: **לח** ועתה לא אתם שלוזתם אתי הנה כי האלהים ושימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: **לט** מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמיני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: **ל** וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: **לא** וכלכלתי אתך עם כי עוד זמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: **לב** והנה עיניכם ראות ועיני אזוי בנימין כי פי המדבר אליכם: **לג** והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: **לד** ויפל על צוארי בנימין אזויו ויבך ובנימן בכה על צואריו: **לז** וינשק לכל אזויו ויבך עליהם ואזורי כן דברו אזויו אתו: **לז** והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אזוי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: **לח** ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אזויר זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: **לח** וקוּו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את זולב הארץ:

יט) ואתה צויתתה זאת עשו קוֹזוּ לַכֶּם מֵאַרְץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְכֶם וּלְנִשְׁיֵיכֶם וְנִשְׁאַתֶּם אֶת אֲבִיכֶם וּבָאתֶם: **כ**) וְעֵינֵיכֶם אַל תִּזְזוּ עַל כְּלֵיכֶם כִּי טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם לַכֶּם הוּא: **כא**) וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל פִּי פִרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם עֲדָה לְדֶרֶךְ: **כב**) לְכֻלָּם נָתַן לְאִישׁ זֹחֲלוֹת שְׂמֹלֶת וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְזֹמֶשׁ זֹחֲלוֹת שְׂמֹלֶת: **כג**) וּלְאֲבִיו שָׁלוֹם כֹּזֵאת עָשְׂרָה זֹמְרִים נְשָׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם וַעֲשֵׂר אֶתְנַת נְשָׂאת בַר וּלְזֶה וּמִזֶּה לְאֲבִיו לְדֶרֶךְ: **כד**) וַיִּשְׁלַח אֶת אֲזֻזִּי וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ: **כה**) וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: **כו**) וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף זֶה וְכִי הוּא מֵשֵׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לָבוֹ כִּי לֹא הָאֲמִין לָהֶם: **כז**) וַיִּדְבְּרוּ אֲלֵיוֹ אֶת כָּל דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיִּרְא אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלוֹחַ יוֹסֵף לְשִׂאת אֶתוֹ וַתִּזְזֵי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: **כח**) וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי זֶה אֲלֵכֶה וְאַרְאֶנּוּ בְּטָרָם אֲמוֹת: **כט** **פֶּרֶק-מוֹנֵא**) וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבְּזוּ זְבוּזִים לְאֵלֵהֶי אֲבִיו יִצְחָק: **ל**) וַיֹּאמֶר אֲלֵהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרָאת הַלֵּילָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: **לא**) וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָאֵל אֲלֵהִי אֲבִיךָ אֶל תִּירָא מִרְדֵּה מִצְרַיִמָּה כִּי לָגִי גְדוֹל אֲשִׁימְךָ שָׁם: **לב**) אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאֲנֹכִי אֲעִלְךָ גַּם עִלָּה וַיֹּסֵף יִשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו: **לד**) וַיִּקָּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת טַפְּסָם וְאֶת נְשֵׂיהֶם בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלוֹחַ פִּרְעֹה לְשִׂאת אֶתוֹ: **לה**) וַיִּקְחוּ אֶת מִקְנֵיהֶם וְאֶת רְכוּשֵׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל זֶרְעוֹ אֶתוֹ: **לו**) בְּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אֶתוֹ בְּנֹתָיו וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל זֶרְעוֹ הֵבִיא אֶתוֹ מִצְרַיִמָּה: **לז**) וְאֵלֵה שְׂמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן: **לב**) וּבְנֵי רְאוּבֵן וּפְלֹא וּזְזַרְךָן וְכֶרְמִי: **לג**) וּבְנֵי שְׁמֵעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֶהֱד וַיְכִין וְצֹזֹר וְשָׂאוֹל בֶּן הַכְּנַעֲנִית: **לד**) וּבְנֵי לֵוִי גֶרְשׁוֹן קָהָת וּמֵרָרִי: **לה**) וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשִׁלָּה וּפְרֵץ וְזֵרֹז וַיְמַת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִי בְנֵי פֶרֶץ זֹזַרְךָן וּזְמוּבֹל: **לז**) וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע וְפוֹה וְיֹוב וְשִׁמְרוֹן: **לח**) וּבְנֵי זְבֻלוֹן סֶרֶד וְאֶלְוִן וַיְזוּלָאֵל: **לט**) אֵלֵה בְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפֶדֶן אֲרָם וְאֶת דִּינָה בְּתוֹ כָּל נַפְשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ: **לא**) וּבְנֵי גַד צְפוּיִן וּזְגִי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עָרִי וְאַרְוֹדִי וְאַרְאֵלִי: **לב**) וּבְנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיְשׁוּהָ וַיְשׁוּי וּבְרִיעָה וַיְשׁוּרוֹ אֲזוּתָם וּבְנֵי בְרִיעָה זֹזֶר וּמִלְכִיאֵל: **לג**) אֵלֵה בְנֵי זֶלְפָּה אֲשֶׁר נָתַן לָבֶן לְלֵאָה בְּתוֹ וַתִּלְדֵּם אֶת אֵלֵה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עָשְׂרָה נַפְשׁ: **לד**) וּבְנֵי רְזוּלָה אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימָן: **לז**) וַיּוֹלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אֲסֵנַת בַּת פּוּטִי פִרְעֹה כֹּהֵן אֵן אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרַיִם: **כא**) וּבְנֵי בְנִימָן בְּלַעַ וּבְכֹר וְאַשְׁבֵּל גְּרָא וְנַעֲמָן אֲזוּי וְרֵאשׁ מִפְּיָם וּזְפוּיָם וְאַרְדִּי: **כב**) אֵלֵה בְנֵי רְזוּלָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל נַפְשׁ אַרְבַּעַה עָשָׂר: **כג**) וּבְנֵי דָן זְוִשִׁים: **כד**) וּבְנֵי נַפְתָּלִי יִזְצָאֵל וְגֹנִי וַיִּצֵר וְשִׁלֹּם: **כה**) אֵלֵה בְנֵי בְלָהָה אֲשֶׁר נָתַן לָבֶן לְרְזוּלָה בְּתוֹ וַתִּלְדֵּם אֶת אֵלֵה לְיַעֲקֹב כָּל נַפְשׁ שֶׁבַעַה: **כו**) כָּל הַנַּפְשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיִמָּה יִצְאִי יִרְכּוּ מִלְּבָב נְשֵׂי בְנֵי יַעֲקֹב כָּל נַפְשׁ שִׁשִׁים וְשֵׁשׁ: **כז**) וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ שְׁנַיִם כָּל הַנַּפְשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִמָּה שֶׁבַעִים: **כח**) וְאֶת יְהוּדָה שָׁלוֹחַ לְפָנָיו אֶל יוֹסֵף לְהוֹרֵת לְפָנָיו גְּשֵׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גֶשֶׁן: **כט**) וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל אֲבִיו גְּשֵׁנָה וַיִּרְא אֲלֵיו וַיִּפֹּל עַל צַוְּאָרָיו וַיִּבֶךְ עַל צַוְּאָרָיו עוֹד: **ל**) וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף אֲמוֹתָהּ הַפַּעַם אֲזוּרִי רְאוּתִי אֶת פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ זֶה: **לא**) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֲזוּזִי וְאֶל בֵּית אֲבִיו אֲעֹלָה וְאֶגִּידָה לְפִרְעֹה וְאֹמְרָה אֲלֵיוֹ אֲזוּזִי וּבֵית

אבי אשר בארץ כנען באו אלי: **לכב** והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרום וכל אשר להם הביאו: **לכג** והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: **לכד** ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: **פרק-מזא** ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואזוי וצאנם ובקרום וכל אשר להם באו מארץ כנען והגם בארץ גשן: **לב** ומקצה אזוי לקחו זמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: **לג** ויאמר פרעה אל אזוי מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: **לד** ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו גא עבדיך בארץ גשן: **לה** ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואזויך באו אליך: **לו** ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אזויך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי זויל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: **לז** ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך את פרעה: **לח** ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני זויך: **לט** ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני זויי ולא השיגו את ימי שני זויי אבתי בימי מגוריהם: **לץ** ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: **למא** ויושב יוסף את אביו ואת אזוי ויתן להם אוזוה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: **למב** ויכלכל יוסף את אביו ואת אזוי ואת כל בית אביו לזום לפי הטף: **למג** ולזום אין בכל הארץ כי כבוד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: **למד** וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה: **למע** ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לזום ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: **למז** ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף: **למנ** ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לזום בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובזמרים וינהלם בלזום בכל מקניהם בשנה ההוא: **למו** ונתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכוזד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גזיתנו ואדמתנו: **למז** למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלזום ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע וזויה ולא נמות והאדמה לא תשם: **למכ** ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי זזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: **למכא** ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצה: **למכב** רק אדמת הכהנים לא קנה כי זזק לכהנים מאת פרעה ואכלו את זזקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: **למכג** ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: **למכד** והיה בתבואת ונתתם זמשיית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: **למכה** ויאמרו הזויתנו נמצא זון בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: **למכו** וישם אתה יוסף לזזק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לזזמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: **למכז** וישב ישראל בארץ כנען ויאזוהו בה ויפרו וירבו מאד:

פרשת ויזי

ויזי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני זיוו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: **(כט)** ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי זון בעיניך שים נא ירך תזות ירכי ועשית עמדי זוסד ואמת אל נא תקברני במצרים: **(ל)** ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: **(לא)** ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתזו ישראל על ראש המטה: **(פ)** **פרק-מוז(א)** ויהי אזורי הדברים האלה ויאמר ליוסף הגה אביך וזלה ויקוז את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: **(ב)** ויגד ליעקב ויאמר הגה בך יוסף בא אליך ויתזזק ישראל וישב על המטה: **(ג)** ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי: **(ד)** ויאמר אלי הגני מפרך והרביתך ונתתך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אזוריק אזוזת עולם: **(ה)** ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: **(ו)** ומולדתך אשר הולדת אזוריהם לך יהיו על שם אזוריהם יקראו בנזולתם: **(ז)** ואני בבאי מפדן מתה עלי רזול בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לזום: **(ח)** וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: **(ט)** ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קוזם נא אלי ואברכם: **(י)** ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויזובק להם: **(יא)** ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והגה הראה אתי אלהים גם את זרעך: **(יב)** ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתזו לאפיו ארצה: **(יג)** ויקוז יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: **(יד)** וישלחו ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: **(טו)** ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: **(טז)** המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: **(יז)** וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: **(יח)** ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: **(יט)** וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אזויו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: **(כ)** ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: **(כא)** ויאמר ישראל אל יוסף הגה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: **(כב)** ואני נתתי לך שכם אזוד על אזורך אשר לקוזתי מיד האמרי בזרבי ובקשתי: **רביעי פרק-מט(א)** ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באזורית הימים: **(ב)** הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: **(ג)** ראובן בכרי אתה כזוי וראשית אוני יתר שאת ויתר עו: **(ד)** פוזו כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז זוללת יצועי עלה: **(ה)** **ה** שמעון וכו' אזורים

כלי זומס מכרתיהם: **(י)** בסדם אל תבא נְפֹשֵׁי בְקֹהֶלֶם אֶל תּוֹזֵד כְּבֹדֵי כִי בֶאֱפֶם הֲרֹגוּ
 אִישׁ וּבִרְצֹנָם עֲקְרוּ שׁוֹר: **(י)** אֲרוֹר אֶפֶם כִּי עָז וְעִבְרַתֶם כִּי קִשְׁתָּה אֲזוּלְקֶם בִּיעֲקֹב
 וּאֲפִיֲצֶם בְּיִשְׂרָאֵל: **(פ)** **(יז)** יְהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּךְ אֲזוּיֶךְ יֶדְךָ בְּעֶרְףְּ אִיבִיךְ יִשְׁתַּזְוּוּ לְךָ בְּנֵי
 אֲבִיךָ: **(ט)** גֹּזֵר אֲרִיָּה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנֵי עֲלִית כִּרְעֵ רִבֵּץ כְּאֲרִיָּה וּכְלָבִיא מִי יִקְיַמְנֹו: **(י)** לֹא
 יִסוּר שִׁבְטֵ מִיְהוּדָה וּמִזּוֹקֶק מִבֵּין רִגְלָיו עַד כִּי יִבֵּא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עֲמִים: **(יא)** אֲסֵרִי
 לְגַפֵּן עִירָה וּלְשִׁרְקָה בְּנֵי אֲתַנּוּ כִבְסֵ בֵּינָן לִבְשֵׁוּ וּבָדָם עֲנָבִים סוּתָה: **(יב)** זֹכְלִילֵי עֵינַיִם
 מִיֵּין וּלְבָן שְׁנַיִם מוּזָלָב: **(פ)** **(יג)** זְבוּלָן לִזְוֹף יָמִים יִשְׁכֵן וְהוּא לִזְוֹף אֲנִית וִירְכַתוּ עַל צִידָן:
(פ) **(יד)** יִשְׁעֹכֵר זֹמֵר גֶּרֶם רִבֵּץ בֵּין הַמְשַׁפְּתִים: **(טו)** וִירָא מַנּוּזָה כִי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי
 גַּעְמָה וִיטֵ שְׁכִמּוֹ לִסְבֹּל וִיהִי לִמַּס עֶבֶד: **(ס)** **(טז)** הֵן יִדִּין עָמוֹ כְּאֲזוּד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
(יז) יְהִי הֵן נְזוּשׁ עַלִי דֶרֶךְ שְׁפִיפָן עַלִי אֲרוֹז הַנְּשֹׁךְ עֲקָבֵי סוֹס וַיִּפֹּל רִכְבוֹ אֲזוּר:
(יח) לִישׁוּעֶתְךָ קוֹיֵתִי יְהוָה: זֹמִישֵׁי **(יט)** גֵּד גְּדוּד יִגְדֹּלְנֵו וְהוּא יִגְדֵּ עֲקָב: **(ס)** **(כ)** מֵאֲשֶׁר
 שְׂמָנָה לִזְמוֹ וְהוּא יֵתֵן מֵעַדֵּנִי מִלֶּךְ: **(ס)** **(כא)** נְפֹתְלִי אִילָה שְׁלֹזָה הַגִּתָּן אֲמַרִי שֶׁפֶר: **(ס)**
(כב) בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עַלִי עֵין בְּנֹת צַעֲדָה עַלִי שׁוֹר: **(כג)** וַיִּמְרָהוּ וּרְבוּ וַיִּשְׁטַמְהוּ
 בְּעַלִי זֹצִים: **(כד)** וְתִשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֵי יָדָיו מִיָּדֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׁם רַעָה אֲבִן
 יִשְׂרָאֵל: **(כה)** מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׁדֵי וַיִּבְרַכְךָ בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם
 רִבְצַת תּוֹזֹת בְּרַכַּת שְׁדִים וּרְזוּם: **(כו)** בְּרַכַּת אֲבִיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרַכַּת הוֹרֵי עַד תְּאוֹת גְּבַעַת
 עוֹלָם תִּהְיֶינָן לְרֵאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֵד נְזִיר אֲזוּי: **(כז)** בְּנִימִין זֶאֵב יִטְרֹף בְּבִקֵּר יֹאכֵל עַד
 וּלְעֶרֶב יִזּוּלֶק שְׁלָל: **(כח)** כָּל אֵלָה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְזֹאת אֲשֶׁר דָּבַר לָהֶם
 אֲבִיהֶם וַיִּבְרַךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרַכְתּוּ בֶּרֶךְ אֲתָם: **(כט)** וַיִּצּוּ אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם אֲנִי
 נָאֶסֶף אֵל עַמִּי קָבְרוּ אֶתִּי אֵל אֲבֹתֵי אֵל הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֹׁדָה עֶפְרוֹן הַזֹּזֹתִי: **(ל)** בַּמַּעֲרָה
 אֲשֶׁר בְּשֹׁדָה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִמְרָא בְּאֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהֶם אֵת הַשֹּׁדָה
 מֵאֵת עֶפְרוֹן הַזֹּזֹתִי לְאֲזוּזֹת קָבֵר: **(לא)** שְׂמָה קָבְרוּ אֵת אֲבֹרָהֶם וְאֵת שֶׁרָה אֲשֶׁתּוֹ שְׂמָה
 קָבְרוּ אֵת יִצְחָק וְאֵת רַבְקָה אֲשֶׁתּוֹ וְשְׂמָה קָבְרַתִּי אֵת לָאָה: **(לב)** מִקְנֵה הַשֹּׁדָה וְהַמַּעֲרָה
 אֲשֶׁר בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי זוֹת: **(לג)** וַיְכַל יַעֲקֹב לְצוֹת אֵת בְּנָיו וַיֹּאסֶף רִגְלָיו אֵל הַמַּטֵּה וַיִּגְוַע וַיֹּאסֶף
 אֵל עַמִּיו: **(לד-לא)** וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל פְּנֵי אֲבִיו וַיִּבַּךְ עָלָיו וַיִּשָּׁק לוֹ: **(לז)** וַיִּצּוּ יוֹסֵף אֵת עֲבָדָיו
 אֵת הַרְפָּאִים לִזְנֹט אֵת אֲבִיו וַיִּזְנְטוּ הַרְפָּאִים אֵת יִשְׂרָאֵל: **(לח)** וַיִּמְלֹאוּ לוֹ אַרְבַּעִים יוֹם כִּי
 כֵּן יִמְלֹאוּ יָמֵי הַזְּנֹטִים וַיִּבְכוּ אֶתּוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם: **(לח)** וַיַּעֲבְרוּ יָמֵי בְּכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף
 אֵל בֵּית פֶּרַעַה לֵאמֹר אִם נָא מִצְּאֹתִי זֶזֶן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנֵי פֶרַעַה לֵאמֹר: **(לה)** אֲבִי
 הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנֹכִי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר כְּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שְׂמָה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה
 אֲעֹלָה נָא וְאִקְבְּרָה אֵת אֲבִי וְאֲשׁוּבָה: **(לו)** וַיֹּאמֶר פֶּרַעַה עֹלָה וְקָבֵר אֵת אֲבִיךָ כַּאֲשֶׁר
 הִשְׁבִּיעַךָ: **(לז)** וַיַּעַל יוֹסֵף לְקָבֵר אֵת אֲבִיו וַיַּעֲלוּ אֶתּוֹ כָּל עֲבָדֵי פֶרַעַה זְקֵנֵי בֵּיתוֹ וְכָל זְקֵנֵי
 אֶרֶץ מִצְרַיִם: **(לח)** וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאֲזוּי וּבֵית אֲבִיו רַק טַפָּם וְצִאָנָם וּבִקְרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ
 גִּשְׁזָן: **(ט)** וַיַּעַל עָמוֹ גַּם רִכְבּוֹ גַּם פֶּרָשִׁים וַיְהִי הַמּוֹזָנָה כְּבֹד מֵאֵד: **(י)** וַיָּבֹאוּ עַד גֶּרֶן הָאֵטֵד
 אֲשֶׁר בַּעֲבֵר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שֵׁם מִסְפַּד גְּדוֹל וְכְבֹד מֵאֵד וַיַּעַשׂ לְאֲבִיו אֲבָל שִׁבְעַת יָמִים:
(יא) וַיִּרָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֵת הָאֲבָל בְּגֶרֶן הָאֵטֵד וַיֹּאמְרוּ אֲבָל כְּבֹד זֶה לְמִצְרַיִם עַל
 כֵּן קָרָא שְׂמָה אֲבָל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בַּעֲבֵר הַיַּרְדֵּן: **(יב)** וַיַּעֲשׂוּ בְנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם:
(יג) וַיִּשְׂאוּ אֶתּוֹ בְּנֵי אֶרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֶתּוֹ בַּמַּעֲרָת שֹׁדָה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהֶם

את השדה לאוזות קבר מאת עפרן הזותי על פני ממרא: **{יד}** וישב יוסף במצרימה הוא ואזיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אזורי קברו את אביו: **{טו}** ויראו אזיו יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: **{טז}** ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: **{יז}** כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אזויך וזטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: **{יח}** וילכו גם אזיו ויפלו לפניו ויאמרו הגנו לך לעבדים: **{יט}** ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התזות אלהים אני: **{כ}** ואתם זושבתם עלי רעה אלהים זושבה לטבה למען עשה כיום הזה להזית עם רב: שביעי **{כא}** ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם ויזום אותם וידבר על לבם: **{כב}** וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויזי יוסף מאה ועשר שנים: מפטיר **{כג}** וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: **{כד}** ויאמר יוסף אל אזיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם לישוק וליעקב: **{כה}** וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: **{כו}** וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויזנטו אתו וישם בארון במצרים:

זֶזֶק זֶזֶק זֶזֶק וְזֶזֶק זֶזֶק

